

"... kjer so žitna polja v soncu žarjena, tja me srce vleče, tam sem jaz doma."

foto: Mika Rožanc

Nagovor urednice

Spoštovani bralci in bralke,
poletno razpoloženi smo člani uredniškega odbora staknili glave in pripravili še eno letošnjo številko občinskega časopisa. Sedite v hladno senco in se prepustite branju. V poletni številki smo zopet zbrali pester nabor vsebin: poročamo o aktualnem dogajanju v občini, izpostavljamo naše osnovnošolce in maturante, ki bodo še kako pomnili letošnjo maturo. Predstavljamo mlade muzikante, novoustanovljeno etnološko društvo, ponovno smo pobrskali po starih fotografijah Jožeta Vrabla in še marsikaj zanimivega se najde za poletno branje. Objavljamo tudi poletno križanko, prav tako pa vas vabimo k sodelovanju za naj fotografijo poletja. Ujemite poletne trenutke in jih delite z nami. Rok za oddajo gradiva za naslednjo številko je **20. september 2020**.

Prijeten oddih!

Alenka Domanjko Rožanc,
urednica

Generacija, posebna za zmeraj

Foto: arhiv šole

Nove navade, nova jutra, novi ljudje, nov vsakdanjik. To so misli, ki se porajajo po glavah nam, zdaj že bivšim devetošolcem. Pripravljamo se na prvi vzlet, na ločitev od gnezda, kjer smo prejeli veliko novih spretnosti, napotkov in znanja, ki nas bodo vodili skozi nove življenjske prepreke. V daljavi se nam odpira na daleč le bežno vidno in zamegljeno obzorje. Težko se nam je ločiti od poglavja, v katerem je vsak, čisto vsak od nas, pustil delček, ki nas bo zmerom vezal v celoto. Skupaj smo potovali skozi mavrično paleto barv letnih časov. Doživljali smo zmage in poraze, a glavno je bilo, da smo se zmeraj skupaj pobrali in nadaljevali našo začrtano pot. Naš vlak, na katerega smo vstopili jeseni 2011, se je ustavil. Polni pričakovanj čakamo na nekaj novega, na novo okolje in na novo šolo, ki si jo je vsak izbral sam. Pa vendar je v naših srcih žalost, saj vemo, da je konec nečesa lepega, nečesa, kar človek doživi samo enkrat. Konec je smeha in joka na hodnikih, konec je osnovnošolskih doživetij, konec je potepanj s sošolko ali sošolcem in nenazadnje je konec

neumnosti, ki smo jih skupaj ušpičili. S srednješolskimi sošolci ne bomo preživeli toliko skupnega časa, kot smo ga preživeli mi. Zadnji prestop osnovnošolskega praga je prišel prehitro. Kako nam sedaj manjkajo dnevi, tedni in celo meseci, da bi postorili to, za kar ni bilo časa med letom ... Čas je neusmiljeno tekkel in nam nabral polno lepih, nepozabnih dogodkov, vtisnjenih v dno srca, kjer bodo ostali za vedno. Mladi smo še in čakamo na lepote življenja. Vsak po svoje se je trudil, da bi bil dober in da bi bil naši šoli v ponos.

Smo generacija, posebna od zmeraj. Vedno smo želeli biti posebni, unikaten. Zaključevanje osnovne šole brez valetnega plesa nas bo zaznamovalo za vedno. Naučili smo se zajemati življenje z veliko žlico in ostati optimistični. Prav zato nas to prikrajšanje ni iztirilo, ampak še bolj povezovalo. Že v nižjih razredih smo si znali popestriti dneve s porokami in si naredili slavnostna oblačila, kot se za te dogodke spodobi. Ja, tudi to je bilo del naše osnovnošolske poti. Med nami so se razvile tudi prve romance, ki se jih radi spominjamo. Prva

leto so tekla kot po maslu. Igrali smo se in spoznavali drug drugega. Vedno večji smo postajali, vedno bližje nam je bilo, da šola ni šala. Dobivali smo večje odgovornosti in prav je bilo tako. S trdim delom smo prišli do vrha, na katerem sedaj stojimo. Imamo znanje in osvojene veščine za nadaljnjo pot. Vedno se bomo radi spominjali skupnega

druženja, skupnega prihoda in odhoda skozi vrata Osnovne šole Markovci. Naša skupna pot se je končala, vendar ne čisto zares. Vezi osnovne šole nas bodo povezovale za vedno, zato prijatelji smo bili, prijatelji smo in prijatelji bomo ostali.

Sara Merc

POBIRANJE STAREGA PAPIRJA za zbiranje sredstev za organizacijo valet

Spoštovani občani in občanke!

Obveščamo vas, da bomo tudi v šolskem letu 2020/21 učenci 9. razredov nadaljevali z akcijo zbiranja starega papirja.

V vseh letih so bili učenci izredno uspešni, zato tudi v novem šolskem letu želimo nadaljevati in ohranjati to skupno nalogo. Doslej smo dokazali, da nas vodijo dobra volja in skupni cilji k uresničitvi zastavljenega projekta.

Učenci vas bomo obiskali na domu in papir, ki ga boste hranili za nas, odpeljali. Skozi vso leto (tudi v mesecu juliju in avgustu) bo na šolskem parkirišču pred pokopališčem stal kontejner podjetja Salomon d.o.o, v katerega lahko tudi sami odlagate stari papir. V primeru, da to ni možno, vas prosimo, da papir deponirate doma in počakate, da vas obišče.

Že vnaprej se vam zahvaljujemo za pomoč.

Bodoči devetošolci OŠ Markovci

Županov nagovor

Spoštovane občanke in občani,

v prejšnji številki našega časopisa sem zapisal, da smo kljub virusu, ki je zaznamoval letošnje leto, s potekom občinskih investicij nadvse zadovoljni. Danes, v tej številki, lahko to potrdim in dodam še nekaj pridobitev in načrtov za vnaprej.

Zraven rekonstrukcije povezovalne ceste Prvenci-Sobetinci smo dokončali kolesarsko stezo ob glav-

ni cesti v odseku Markovci-Spuhlja, ki smo jo že dvakrat očistili zemlje in kamenčkov. Končana je ureditev odvodnjavanja v Markovcih (zaselek Siget). V polnem teku je izgradnja širitve pločnika, vključno z obnovo vodovoda in ostale komunalne infrastrukture v Bukovcih. V teku so tudi aktivnosti za izgradnjo povezovalne kolesarske steze Ptuj-Markovci-Gorišnica. Umeščene so fitnes naprave na prostem ob igrišču v Bukovcih. Pridobili smo nove prostore v mansardi občinske stavbe, in sicer severni trakt mansarde. Projekt za raztros pepela ob pokopališču v Markovcih je v zaključni fazi, pridobivamo pa še dodatne ponudbe. Pridobili smo potrebna zemljišča za širitev obrtne cone in smo v zaključni fazi sprejema

OPPN za območje OC Novi Jork – IV. faza. Še posebej me veseli, da imamo sprejet OPPN za izgradnjo DOMA STAREJŠIH OBČANOV v Markovcih in tako tudi vse pogoje, da podamo vlogo za gradbeno dovoljenje. K temu je dala zelena luč tudi komisija, ki jo je Občinski svet ustanovil za spremljanje priprav za gradnjo doma starejših občanov. Kot prispevek starejšim občanom in tudi ostalim, ki so tovrstne pomoči potrebni, je v mesecu juniju pričel delovati PROSTOFER. O tem več najdete v posebnem članku. Pripravljamo tudi vse potrebno za selitev sedeža režijskega obrata iz starega gasilskega doma v Novi vasi pri Markovcih na novo lokacijo v obrtni coni. Že naslednji teden se začnejo dela za ureditev ovinka in dela cestišča od

krožišča mimo kmetijske trovine KZ Ptuj proti obrtni coni. Tudi postajališče za avtodome bo v kratkem dobilo zapornico, s katero bomo omogočili pobiranje parkirnine, zraven pa še objekt s skupnimi sanitarijami. Prepričan sem, da je naša občina še vedno na dobri poti in v dobri kondiciji vzdržuje obstoječe stanje, ki ga poskušamo obogatiti z vedno novimi dodanimi dejavnostmi.

Pred nami so časi dopustov, zato vam želim veliko brezskrbnih dni. Odpočijmo si od preteklih naporov in si nabavimo moči za tiste, ki načrtujemo v bodoče.

Milan Gabrovec, prof.
vaš župan

KORISTNE INFORMACIJE ZA OBČANE S SEJ OBČINSKEGA SVETA

1. Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča (NUSZ) za občane in pravne osebe s sedežem v Občini Markovci v letu 2020 le v višini 50 odstotkov odmerjenega nadomestila

Občinski svet Občine Markovci je na svoji 3. izredni seji 10. 6. 2020 na predlog župana sprejel sklep o oprostitvi plačila NUSZ v Občini Markovci za

leto 2020, ki znaša 50 % odmerjenega nadomestila. Oprostitev plačila NUSZ velja za fizične in pravne osebe s stalnim prebivališčem oz. sedežem v Občini Markovci. Sklep je bil sprejet zaradi blaženja posledic pojava epidemije oziroma pandemije nalezljive bolezni pri ljudeh zaradi virusa COVID-19, zaradi katere so se občani in pravne osebe s sedežem v Občini Markovci znašli v nepredvideni situaciji in s tem v mate-

rialno drugačnih okoliščinah in posledicah, ki so jih prinesli ukrepi, tj. izpad dohodka.

2. Letos za občane občine Markovci grobarina brezplačna

Občinski svet Občine Markovci je na svoji 3. izredni seji na predlog župana sprejel tudi sklep o oprostitvi plačila

grobarine za leto 2020, in sicer fizičnih oseb s stalnim prebivališčem v Občini Markovci. Sklep je bil prav tako sprejet zaradi blaženja posledic pojava epidemije oziroma pandemije nalezljive bolezni pri ljudeh zaradi virusa COVID-19, ki je povzročila izpad dohodka.

VHM, občinska uprava

PROSTOFER V OBČINI MARKOVCI

Občina Markovci je prva občina v Spodnjem Podravju, v kateri je zaživel projekt Prostofer.

Vseslovenski projekt zavoda Zlata mreža skrbi za mobilnost starejših in onemoglih ljudi, ki potrebujejo prevoz in ne morejo uporabljati javnega prometa. Beseda Prostofer je skovanka iz besed »prostovoljni« in »šofer«. Torej je Prostofer projekt, pri katerem prostovoljci nudijo prevoz tistim, ki to potrebujejo. Največja potreba po tovrstni pomoči je izven mest, kjer starejši težko dostopajo do točk javnega prometa, taksija si ne morejo privoščiti, sorodniki in prijatelji pa niso vedno na voljo. Za te ljudi je ta projekt odlična izbira, saj je brezplačen in omogoča, da si sami izberejo oz. rezervirajo termin, ko potrebujejo prevoz, da lahko opravijo pregled pri zdravniku, specialistu, obiščejo banko, kakšen urad ali trgovino.

Kdo vse lahko postane prostovoljni šofer - prostofer?

Vsak, ki ima vozniško dovoljenje, voljo in čas, ki ga je pripravljen nameniti pomoči potrebnim. Prostovoljni šoferji niso samo prevozniki, ampak so tudi prijazni sogovorniki in spremljevalci starejših, lahko jih pospremijo v bolnišnico do prave ambulante, na banko, pomagajo pri prenašanju težkih vrečk iz trgovine ... Tako projekt Prostofer ne poskrbi zgolj za prevoz, ampak za večjo socialno vključenost starejših ter za večjo varnost starejših v prometu, saj uporabnike pripelje praktično do vrat.

Kako postati prostofer?

Prijavite se lahko na Občini Markovci. Kontaktna oseba, pri kateri lahko kandidati za voznike sporočijo svoj interes, je Marinka Bezjak Kolenko, telefon: 788 88 87, elektronska pošta: marinka.kolenko@markovci.si.

Kako se lahko naročite?

Naročanje poteka na brezplačni telefonski številki 080 10 10. Klicni center je na voljo za rezervacije prevozov vsak delovnik med 8. in 18. uro, rezervacijo

Prvi prostovoljci, ki bodo pomagali starejšim, v družbi župana Milana Gabrovca. Foto: NT

Vozilo, ki bo marsikomu v pomoč Foto: NT

prevoza pa je potrebno najaviti vsaj 3 dni pred izvedbo storitve.

Za projekt Prostofer je s strani Občine Markovci zagotovljeno vozilo, prav tako je poskrbljeno za zavarovanje voznika in sopotnikov. Celoten projekt je naravnani tudi ekološko, saj so vozila, namenjena za izvajanje projekta Prostofer, električna in so tako prijazna do okolja. V času, ko se naša družba stara, je zelo pomembno, da ne pozabimo na starejše, ki pot-

rebujejo pomoč in jim omogočimo, da čim dlje ostanejo samostojni in vključeni v družbene dejavnosti, saj bo tako kvaliteta njihovega življenja veliko večja. Vabljeni vsi občani z velikim srcem in nekaj prostega časa, da se pridružite projektu.

Neža Tement

Obrtna cona v Novem Jorku pred novo širitvijo

Informativna tabla ob vstopu v obrtno cono.
Foto: OU

Občina Markovci intenzivno pripravlja OPPN in pridobitve gradbene-

ga dovoljenja širitve obstoječe obrtne cone (širitev OC, IV. faza), in sicer vzhodno od obstoječe cone – proti zaselku Novi Jork. Širitev zajema površino 3,3 ha. Občina si je prvotno želela širitve s površini 6 ha, vendar s strani Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano za to površino ni dobila soglasja. OPPN predvideva 11 manjših parcel s površino 20 arov, ki jih je tudi možno združevati. Večino teh parcel je Občina Markovci že odkupila z namenom komunalnega opremljanja parcel. Tudi ob tej širitvi prevladujejo investitorji iz kovinsko predelovalne industrije.

Trenutno znotraj obstoječe obrtne cone deluje 16 družb in samostojnih podjetnikov, ki zaposlujejo skoraj 400 delavcev različnih poklicev. Te družbe oz. podjetniki so:

1. VITIVA d.o.o.
2. CPMS sistemi d.o.o.
3. Hanželič kovinarstvo d.o.o.
4. Luka transport s.p.

5. GP PROJECT ING D.O.O.
6. Reseda d.o.o.
7. EMG investicije d.o.o.
8. Avtoservis Pero, Peter Plohl s.p.
9. La Siesta d.o.o.
10. MCK Montažno trgovske storitve d.o.o.
11. Janez Cimerman s.p.
12. SAR avtomatizacija d.o.o.
13. INT Težak d.o.o.
14. PI&TO7 d.o.o.
15. Prevozi Prelog d.o.o.
16. Robotehnika d.o.o.

Če pogledamo v zgodovino opremljanj obrtne cone, ki sega v leto 2002, so si faze izgradnje sledile:

OC Novi Jork I. faza:

Leto izgradnje: 2002

Skupno zagotovljene površine za gradnjo OC Novi jork po OPPN: 12,8 ha
I. faza izgradnje OC je zajemala le 1,65 ha komunalne ureditve območja.

OC Novi Jork II. faza:

II. faza izgradnje OC je zajemala komunalno ureditev območja s površino preostalega dela zemljišča, ki je bil po OPPN predviden za izgradnjo. To je 11,15 ha.

Leto izgradnje: 2003

OC Novi Jork III. faza:

III. faza je zajemala komunalno ureditev območja s površino 3 ha.

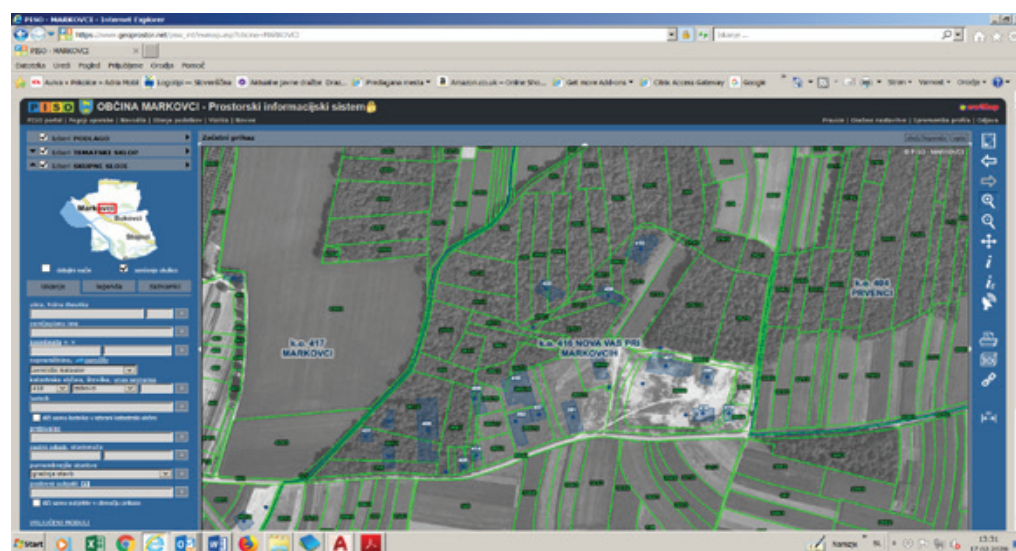
Leto izgradnje: 2013

OC Novi Jork IV. faza:

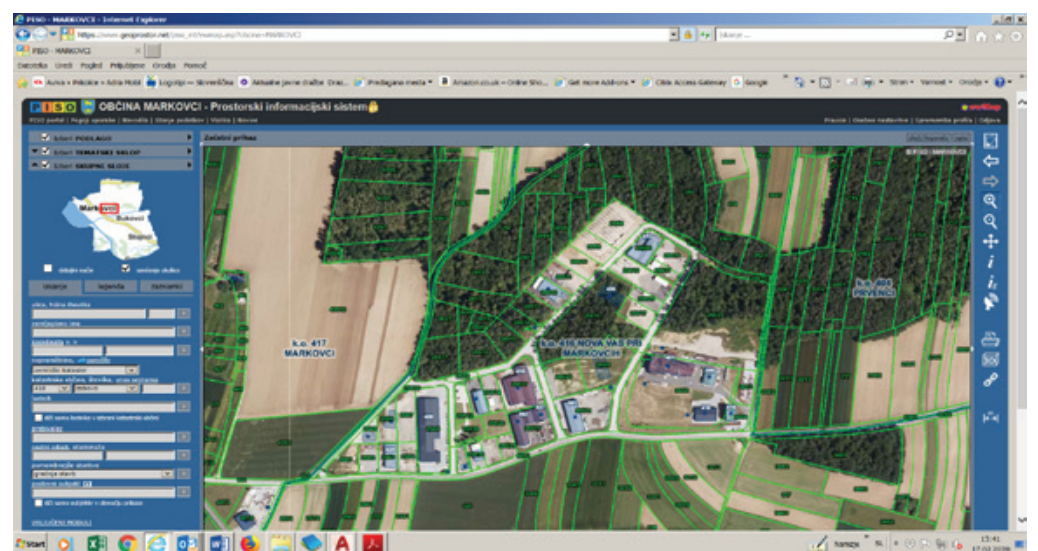
Trenutno je širitev obrtne cone v fazi priprave OPPN-ja in pridobivanja gradbenega dovoljenja. Z dograditvijo te faze bo celotno območje OC Novi Jork zajemalo zemljišča s površino 19 ha.

Gradnja komunalne infrastrukture je predvidena v letu 2021.

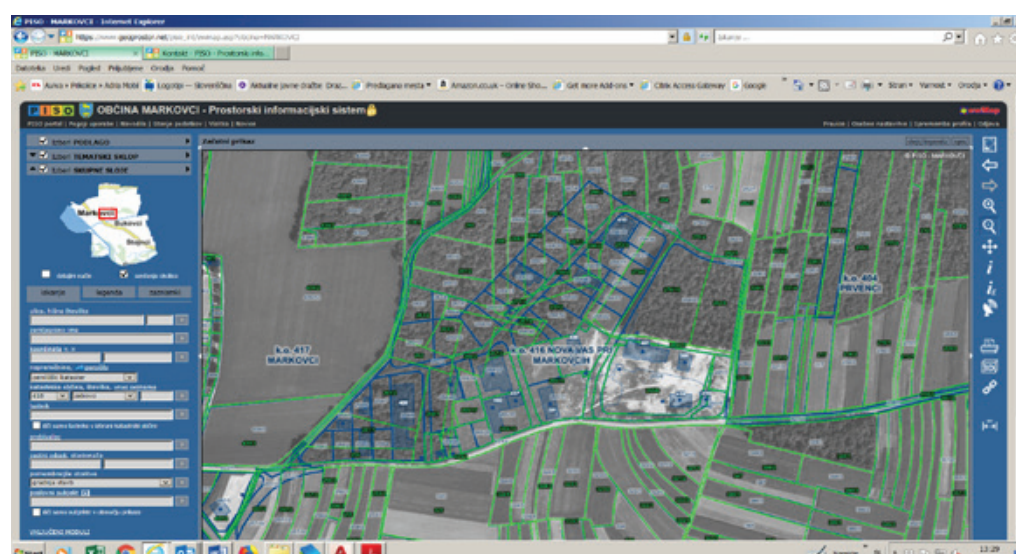
Branko Zorko
OU Markovci

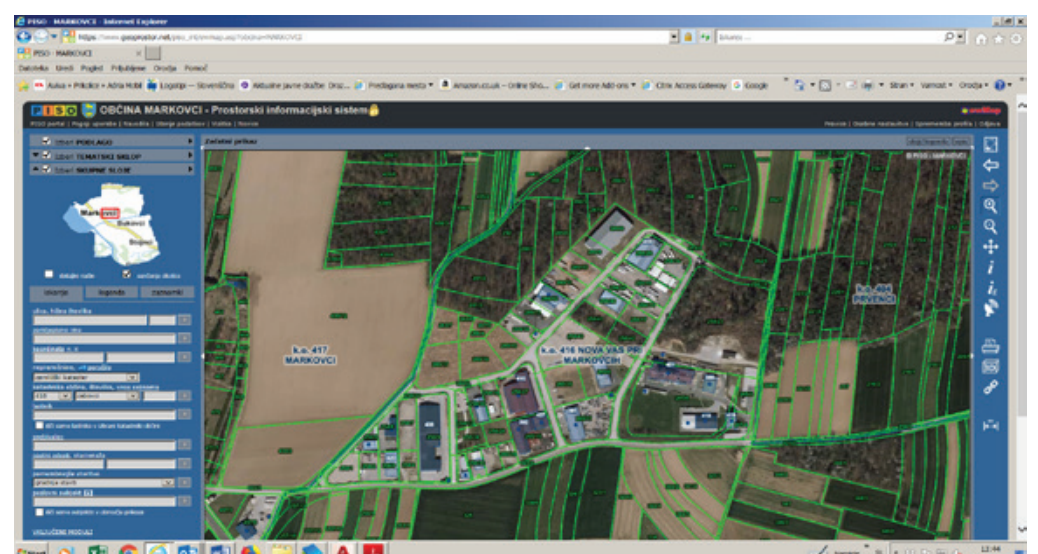
Prikaz parcel pred geodetsko odmero območja predvidenega za izgradnjo OC (letalski posnetek 1994-2004). Foto: OU

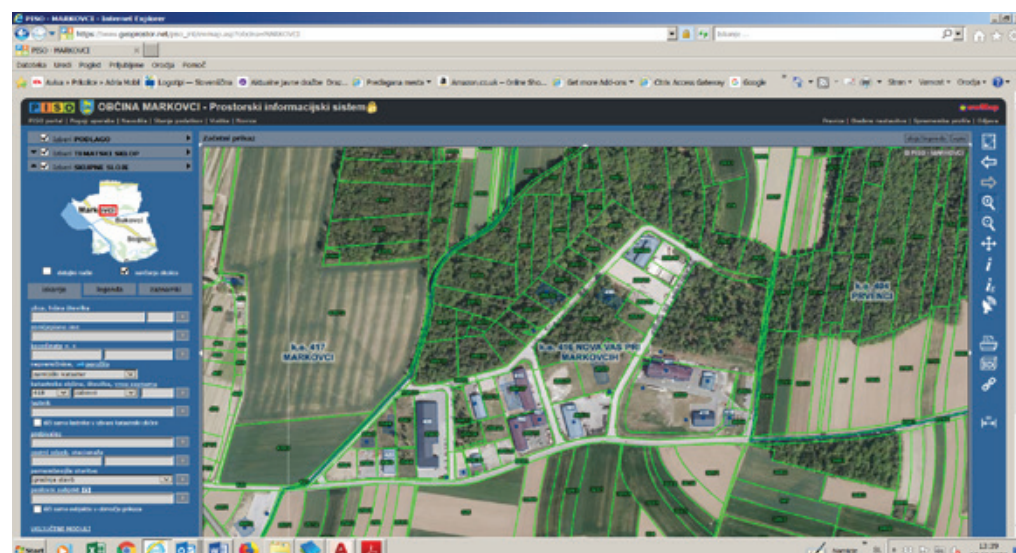
ZK parcel 2014 (letalski posnetek 2014). Foto: OU

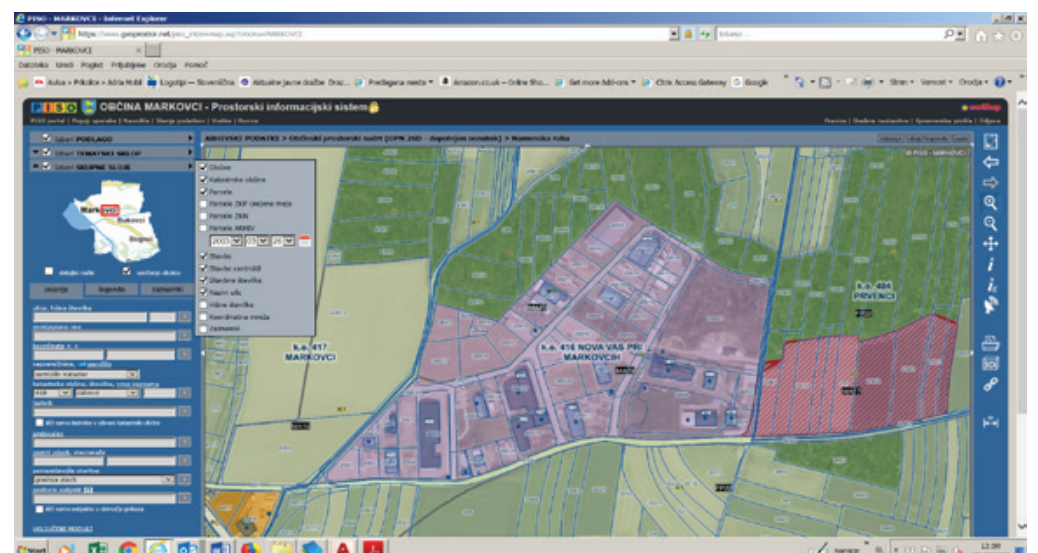
Prikaz obstoječih parcel pred posegom (označeno z zeleno) in prikaz širitve OC (označeno z modro barvo). Foto: OU

ZK izpis (letalski posnetek 2017). Foto: OU

ZK 2011 (letalski posnetek 2009-2011). Foto: OU

Prikaz trenutnega območja OC Novi Jork s prikazom previdene širitve, Faza IV. Foto: OU

Ker smeh ni greh: Drugi val?

Avtor karikature: Marko Kunčnik

Markovci: 80.000 evrov vredna spodbuda gospodarstvu

»Cilj je, da v občini zagotovimo število prenočišč za avtobus turistov«

Občina Markovci je ponovno prišlo na pomoč podjetnikom, ki nameravajo razviti svojo dejavnost v Markovcih, letos z 80.000 evri nepovratnega denarja. O številu vlog še ni mogoče govoriti, je dejal župan Milan Gabrovec, pričakuje pa, da bodo tudi letos sredstva pokoriščena.

Z razpisom občina sofinancira materialne investicije podjetij ter tako spodbuja nastajanje podjetij oziroma njihovo hitrejšo rast na eni strani, na drugi pa lahko podjetniki in s.p.-ji kandidirajo za sredstva za samozaposlovanje ter odpiranje novih delovnih mest. Prejemnik pomoči mora zagotoviti vsaj 25 % lastnih sredstev za kritje stroškov posamezne investicije oziroma mora zaposlitev trajati najmanj tri leta.

Sredstva so zagotovljena v proračunu Občine Markovci v višini 80.000 evrov. Od skupnega zneska je 30.000 evrov namenjenih izključno ureditvi prostorov za namen prenočevanja. Posamezni vlagatelj ne more prejeti več kot 10.000 evrov po tem razpisu, razen v primeru sofinanciranja ureditve prostorov za namen prenočevanja.

Stopnja registrirane brezposelnosti v Občini Markovci je bila v februarju letos 5,2 %, kar je občutno pod slovenskim povprečjem, ki je merilo 7,9 %. Med občinami v Podravju so imeli nižjo brezposelnost le še v Sv. Trojici, kjer je bila 5,1 %, enako kot v Markovcih pa je registrirano brezposelnih še v Žetalah. Najvišji delež brezposelnih v tem delu Slovenije so februarja zabeležili v Mariboru, in sicer 12,2 %, v Svetem Tomažu 9,9 %, v Ormožu 9,2 %.

nja. Zakaj torej občina več kot tretjino nepovratnega denarja namenja za urejanje prenočitvenih kapacitet? »Že predhodno smo s finančnimi spodbudami želeli motivirati občane, da bi se odločili za ureditev prenočitvenih kapacitet. Zanimanja ni bilo vse do lani, ko je na razpisu kandidiral Dejan Topolnik, lastnik gostinskega lokala La Siesta, in uredil sedem sob. Moj cilj je, da bi imeli v občini prenočišč za avtobus ljudi, potem se lahko gremo turizma. In po mojih informacijah zanimanje za ta del razpisa je,« je pojasnil župan Milan Gabrovec.

Prve nočitve v Markovcih še ta mesec

Da je vsaka pomoč dobrodošla, še posebej če gre za nepovratna sredstva, pa je dejal omenjeni gostinec Dejan Topolnik, ki je k ponudbi La Sieste priključil še prenočitve. »Že ob gradnji objekta, torej pred štirimi leti, smo imeli v načrtu, da zagotovimo tudi nočitvene kapacitete.« Začetno idejo, ki je podjetnika stala okrog 150.000 evrov, so uresničili pred dnevi, uredili sedem sob, ki sodijo v kategorijo treh zvezdic. »Upamo, da bo po epidemiji ta dejavnost zaživela, saj trenutno gre za mrtvi kapital.« Odločitvi za nudenje nočitev je botrovala lokacija objekta. »V obrtni coni ni nobenega prenočišča, se pa tukaj dnevno giblje precej poslovnih partnerjev, ob tem postajajo turistično vse bolj zanimive Haloze in s tem neokrnjenega narava, razvija se kolesarski turizem ...« Prve goste pričakujejo konec maja. Nočitev z zajtrkom naj bi dve osebi v dvoposteljni sobi stala okrog 60 evrov.

Mojca Vtič
(Objavljeno v Štajerskem tedniku,
11. 5. 2020)

OPTIKA ŠPEGLARIJA

ZNIŽANJE SONČNIH OČAL

do -50% na vsa sončna
očala

AKCIJA VELJA OD 15.7.2020
DO 15.8.2020

Delovni čas:

pon - pet 10.00 do 18.00
030 460 650

Pes je človekov prijatelj! Ali je tudi človek vedno prijatelj psu?

skupna

občinska

uprava

občin v Spodnjem Podravju

V zadnjih letih je zaradi naraščanja števila hišnih ljubljencev povečana problematika načina vodenja psov na javni površini in pobiranje pasjih iztrebkov.

Problematico nepravilnega vodenja psa in nepobiranje pasjih iztrebkov ugotavljamo na območju večine občin, kjer je pristojno Medobčinsko redarstvo SOU SP. Pogosto so onesnažene rekreacijske in sprehajalne poti, steze, športna igrišča z okolico, površine, ki so namenjene za igro otrok ter mestne ali krajevne ulice, pločniki in trgi. Prijave s tovrstno problematiko sprejemamo iz območja

Ptuja, Kidričevega, Majšperka, Hajdine, Gorišnice, Zavrča, Ormoža

Nadzore nad vodniki psov opravljamo praktično vsakodnevno ob rednih obhodih predvsem v poznih večernih in jutranjih urah. Pri svojem delu ugotavljamo, da večina vodnikov psov ima pri sebi vrečko, vendar pa je vprašanje, ali bo pasji iztrebek pobran, ko ne bo v bližini nadzornih organov ali drugih občanov. Občinski redarji izvajamo svoje naloge v delovni obleki, posledično smo vidni in zato redkeje neposredno ugotovimo tovrstne prekrške. Posebej je težko ugotoviti puščanje pasjih iztrebkov na javni površini.

Varno vodenje psa na javni površini določata Zakon o zaščiti živali (Uradni list RS št. 38/13 ZZZiv-UPB3, v nadaljevanju: ZZZiv) in odloki o javnem redu in miru na območju posamezne občine.

Pristojnost za nadzor nad spoštovanjem in izvajanjem manjšega dela določb ZZZiv imajo poleg pristojnih državnih organov

tudi občinska redarstva. Pristojnost za nadzor nad spoštovanjem in izvajanjem določb zapisanih v Odloku je v pristojnosti občinske inšpekcije in občinskega redarstva. ZZZiv določa v tretjem odstavku 11. člena, da mora skrbnik psa na javnem kraju zagotoviti fizično varstvo psa tako, da je pes na povodcu.

V tretjem odstavku 46a. člena ZZZiv je določeno, da se z globo od 200 do 400 evrov kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju s to določbo.

Občinski redarji lahko v okviru svojih pristojnosti preverijo izpolnjevanje obveznosti lastnika psa iz prvega odstavka 6. člena tega ZZZiv, v katerem je določeno, da mora lastnik psa zagotoviti, da je pes do dopolnjenega tretjega meseca starosti označen na predpisan način (čipiran). Lastnik mora svojega psa prijaviti v sedmih dneh od pridobitve pristojni veterinarski organizaciji. Mladiča mora prijaviti najpozneje do dopolnjenega tretjega meseca njegove starosti.

Svit
DRŽAVNI PROGRAM
PRESEJANJA IN ZGODNJEGA
ODKRIVANJA PREDRAKAVIH
SPREMENB IN RAKA NA
DEBELEM ČREVESU IN DANKI

NIJZ Nacionalni inštitut
za javno zdravje

Pametno je poskrbeti za svojo rit – odzovite se na vabilo v Program Svit

Program Svit je državni program presejanja in zgodnjega odkrivanja predrakavih sprememb in raka na debelem črevesu in danki. Namenjen je zdravim ljudem, ki pri sebi ne opažajo znakov bolezni. Vključuje prebivalce v starosti od 50 do 74 let, z urejenim obveznim zdravstvenim zavarovanjem.

V Sloveniji po zaslugi presejalnega Programa Svita raka na debelem črevesu in danki odkrijemo zgodaj, ko je zdravljenje uspešnejše, ali pa ga z odstranjevanjem predrakavih sprememb celo preprečimo.

Kljub izjemnim uspehom Programa Svita, se vabilu v program še vedno vsaka tretja oseba v ciljni starosti ne odzove. To pomeni, da vsaka tretja oseba lahko v sebi nosi bolezen, ki bi jo lahko enostavno preprečila ali ozdravila, pa se tega ne zaveda, saj misli, da je zdrava. Pozitiven test na prikrito krvavitve v blatu ne pomeni, da ima oseba raka. Med testiranimi na kri v blatu je pozitivnih 6 od 100 oseb, a le pri enem od 1.000 testiranih je odkrit rak. Da razjasnimo, zakaj je do krvavitve prišlo, je potreben natančen pregled debelega črevesa s kolonoskopijo. Pri tem pogosto odkrijemo predrakave spremembe (polipe), ki jih že med kolonoskopijo odstranimo in

tako preprečimo, da bi se iz njih razvil rak. Zaznavamo, da se vsak peti v program sicer odzove enkrat, nato pa ne več ali izpušča vabila in se odzove v večletnih razmikih, saj misli, da je zdrav, če je en test negativen.

Rak na debelem črevesu in danki se v telesu razvija več let, preden se pojavijo prvi simptomi. Mnogokrat je takrat, ko simptome opazimo in pomislimo, da z našim zdravjem morda nekaj ni v redu, že pozno, zato je pomembno, da ukrepamo prej. Prav tako morebitne spremembe na steni črevesa ne krvavijo nujno pri vsakem odvajanju. Lahko se zgodi, da ravno v času, ko smo odvzeli vzorec, spremembe niso krvavele in je bil test negativen, kljub temu pa se je v našem telesu bolezen že začela razvijati.

Ljudi v ciljni populaciji želimo opomniti, da je potrebno, da se v presejalni program odzivamo redno, na vsaki dve leti, tako lahko morebitno bolezen še pravočasno zaznamo in jo uspešno odstranimo. Tudi če je naš test vsaki dve leti negativen – toliko bolje! Program Svit je namreč namenjen zdravim ljudem, da svoje zdravje tudi ohranijo.

Odzivnost vabljenih v Program Svit v Podravski regiji

Odzivnost vabljenih v Program Svit iz leta v leto nekoliko niha, vseka-

kor pa skozi leta zaznavamo trend naraščanja odzivnosti. V letu 2019 je bila odzivnost v Sloveniji 65,59-odstotna, v zdravstveni regiji Maribor pa 62,82-odstotna. V primerjavi z letom 2018 se je zvišala za slab odstotek. Ugotavljamo, da je vse od začetka programa odzivnost nižja za 2 - 3 % od slovenskega povprečja. Po zadnjih podatkih o odzivnosti imamo v regiji pet občin, kjer je odzivnost pri moških nižja od 50%, zato delamo v smeri, da spodbudimo moške, da se odzovejo vabilu v Program Svit. Iz izkušenj vemo, da nam bo s skupnimi močmi tudi uspelo.

Udeležba v presejalnih programih je vaša pravica in hkrati izraža skrb za lastno zdravje. Svit lahko reši življenje tudi vam, zato ne oklevajte pri ponujenih možnostih za sodelovanje. Gre le za nekaj minut vašega prostega časa in malce dobre volje. Za vključitev v program spodbudite tudi svoje bližnje, sorodnike, prijatelje, sosede, za katere veste, da so ali bodo prejeli vabilo.

Marija Hanželj, koordinatorica
Programa Svita za Podravje

Zgodba Ambasadorke Programa Svita: Jadranke Koban

Sem ozdravljena rakasta bolnica. Tik pred koncem zaposlitve sem prejela vabilo SVIT-a, tako kot vsaki dve leti prej, vse od petdesetega leta dalje, sodelujem v Programu Svitu.

Tako kot se vedno odzovem na vabila v Program Svit, sem tudi tokrat oddala vzorce, prepričana, da je to le rutinski pregled vzorca. Niti najmanj nisem pričakovala pozitivnega rezultata, čeprav sem bila zadnje mesece bolj utrujena kot običajno, a to sem pripisovala letom nad šestdeset in službenim obveznostim. Zato sem bila prepričana, da se bo energija povrnila po prenehanju delovnih obveznosti, ko bom imela več časa za počitek in rekreacijo. Dan po prejetem izvidu me je poklicala referenčna sestra osebne-

ga zdravnika in me naročila na kolonoskopijo. Po slabem mesecu je zdravnik internist že med samo preiskavo v ptujski bolnišnici našel tumor na koncu debelega črevesa, danki. Medtem ko sem čakala na potrditev diagnoze odvzetega vzorca iz Onkološkega inštituta v Ljubljani, sem opravila prve priprave na operacijo. Vse je potekalo izredno hitro. Zame je diagnoza rak pomenila še eno dodatno življenjsko preizkušnjo, ki jo moram opraviti z zaupanjem v zdravstvene strokovnjake in v lastno voljo. Ko mi je zdravnik povedal, da je te vrste rak ozdravljiv, še posebej v zgodnjem stadiju, nisem sploh pomislila, da ne bi ozdravela. Zavedala sem se, da bo zdravljenje morda težavno, ker bi me naj po operaciji čakalo še obsevanje in kemoterapija. O bolezni sem se pogovarjala s sorodniki, znanci, prijatelji, prebrala knjižico, brskala po spletu. Priznam, da me je najbolj begala stoma. Dan po operaciji sem že zapustila bolnišnico, ozdravljena, brez nadaljnjih zdravljenj, kot so obsevanja in kemoterapija.

Doma sta me obiskovali patro-nažna sestra in stomoterapevtka. Že po nekaj dneh sem lahko opravljala lažja gospodinjska dela in se sprehajala. Imela sem srečo, da je tumor začel rasti prav v obdobju, ko sem oddala vzorec SVIT-u. Prepričana sem bila, da sem zdrava, sicer malo bolj utrujena, a to sem pripisovala starosti. Sedaj sem ozdravljena rakasta bolnica. Hvaležna sem Programu Svitu in zdravstvenemu osebju pri zgodnjem odkrivanju te zahrbtnje bolezni, saj sem že po dveh mesecih spet normalno živela.

Zaradi zgodnjega odkritja tumorja nisem potrebovala ne obsevanja in ne kemoterapije.

Veselim se vsakdanjega življenja, druženja z družino, sorodniki in prijatelji. Življenje je lahko lepo, tudi s stomo; navadiš se in potem je vse lažje. Pomembno je, da živiš, bolj se ceniš in spoštuješ. Vsak dan šteje.

Avtoservis Vajda iz Stojncev

V tokratni številki predstavljamo podjetje Avtoservis Vajda iz Stojncev. Njen nosilec je Franc Vajda, avtomehanik, ki v tem poslu vztraja že 21 let. Podjetje zaposluje 3 osebe. Spoznajmo jih podrobneje.

Gospod Franc, kako se je pravzaprav vse skupaj pričelo? Katera dela ste opravljali, preden ste se odločili stopiti na samostojno pot?

Franc Vajda: "Poklic avtomehanika sem kot vajenec pričel opravljati v podjetju Agrotansport na Ptuj. Služboval sem do stečaja podjetja. Nato sem si delo poiskal v bližnji Avstriji v transportnem podjetju kot avtomehanik. S soprogo sva soglašala, da želiva ustvariti samostojno družinsko podjetje. Oba sva imela močno željo do tega cilja. Napela sva vse moči, da sva uspela realizirati lastno delavnico z namenom servisnega vzdrževanja in popravil osebnih, dostavnih in gospodarskih vozil. V svoj posel sva vložila veliko časa. Družina se je morala prilagajati moji dinamiki. Na srečo sem bil deležen soproginje podpore, ki je prevzela mesto administratorke, dobavo materiala in skrb za organiziranost v podjetju. Podjetniško zgodbo je po končani avtomehanični šoli začel skupaj z menoj soustvarjati sin Dean."

Kako dolgo že zadovoljne stranke izbirajo vaš avtoservis?

Franc Vajda: "Servisno vzdrževanje, popravilo in prodajo nadomestnih delov za osebna, tovorna vozila, avtobuse, delovne stroje, kmetijske traktorje, vrtno kobilnico in čolne strankam uspešno zagota-

vljamo že enaindvajseto leto."

Povejte/opišite nam, kako poteka vaš vsakdan. Gre za rutinsko delo ali morda vsakodnevni izzivi terjajo naporen delavnik?

Franc Vajda: "Naš delovnik traja deset do dvanajst ur, včasih pa še popravilo vozil na terenu. Delo avtomehanika je izjemno raznovrstno in široko. Od sprejemanja strank in svetovanja, naročanje rezervnih delov in izvedba storitve. Okvare na vozilih so raznolike, zato nas izkušnje in znanje pripeljejo do uspešne rešitve. Naša specifična so popravila tovornih vozil, ki jih opravljamo za domača in tuja avtoprevozniška podjetja."

Kaj je najpomembnejše pri opravljanju vašega dela? Kaj bi izpostavili kot tisto, kar je ključnega pomena?

Franc Vajda: "Naša prednost je v individualnem pristopu k potrebam in zahtevam naših strank. Ustvarjamo kvaliteten in zaupanja vreden odnos, ki temelji na obojestranskem zadovoljstvu. Ključnega pomena je sodoben servis in strokovne storitve z vrhunsko opremo in materialom vodilnih evropskih znamk po dostopnih cenah."

Koliko pomembna je umeščenost vašega avtoservisa v lokalnem prostoru?

Franc Vajda: "Smo družbeno odgovorno podjetje s pravim odnosom do kupcev in dobaviteljev. Krepimo pozitivne vrednote za trajnostni gospodarski, družbeni razvoj in varstvo okolja v lokalnem prostoru."

Konkurenca je vedno prisotna. Ali jo občutite oz. kako močno se je treba truditi, da ste ob poplavi ponudbe kljub vsemu uspešni?

Franc Vajda: "Konkurence se ne bojimo. Nemalokrat strankam razložimo, po-kažemo, kako stvari delujejo, da razumejo

delovanje vozila in posledično naš pristop k popravilu. Tako pridobimo zaupanje strank in trdno stojimo za svojimi kvalitativno opravljenimi storitvami."

Ponujate tudi kombi za prevoz 8 oseb.

Franc Vajda: "Poleg servisnih storitev smo na sinovo željo dejavnost nadgradili z izposojno vozilo. Kombi Renault Trafic je vozilo, primerno za prevoz 8 potnikov in šoferja. Izposodite si lahko tudi otroške avto sedeže."

Na vašem dvorišču je prostor našel tudi Naš kotiček, ustvarjalnica uni-katnih izdelkov, in Lepotilni atelje. Zdi se, da je podjetniška žilica v vaši družini doma.

Franc Vajda: "Sin in hčere so se izžolali v svojih izbranih poklicih. Ker so rasli in spremljali razvoj ter delo v podjetju, so sčasoma vsak po svoje izrazili željo po samostojnem podjetništvu. S soprogo sva jim pomagala pri zagonu podjetij. S podporo družine, voljo in trdnim delom so sami premagali ovire do uspeha. Lepotilni atelje smo realizirali kar doma, najmlajša

hči Nuša pa z znanjem in izkušnjami razveseljuje predstavnice ženskega spola. Družini se je pridružila snaha Anja, ki vodi trgovinico Naš kotiček oz. ustvarjalnico personaliziranih izdelkov. Najstarejša hči Sabina je po poklicu frizerka in je svoje podjetje frizerstvo Glamur odprla na Ptuj. Hčerka Katja pa pridno zaključuje magistrsko delo. Vesel sem, da imajo podjetniško žilico, so pridni, zagnani, delovni in uspešno gradijo svoja podjetja."

Kakšni so načrti za v bodoče? Kaj si želite? Imate naslednika, ki bo, dolgoročno gledano, prevzel vodenje podjetja?

Franc Vajda: "Moj cilj za v bodoče je v prvi vrsti strankam nuditi odlično storitev za optimalno ceno. Vsekakor bom družinsko podjetje predal sinu, da bomo še naprej ostali zvesti svojim načelom strokovnosti, poštenosti in odzivnosti na vseh področjih dela. Za prihodnost našega podjetja se mi ni treba bati, saj imava z ženo ob sebi tudi tri nadebudne vnuke."

ADR

NOGOMETNI KAMP KORANT

Po nenavadnem pomladnem času, času koronavirusa, ki je naša življenja obrnil na glavo, se tudi nogomet vrača nazaj na zelenice. Že kar nekaj časa je v našem društvu krožila želja, da bi nogomet radi približali čim več otrokom. Nogomet, moštevna igra z žogo, je danes še vedno eden najbolj priljubljenih športov na svetu. Igra na prostem, ki poskrbi, da se razgibajo vse mišice, igra, ki prebudi tekmovalni duh igralcem in navijačem, igra, ki jo lahko igra prav vsak, ne glede na to, od kod prihaja. Glavno je, da ima željo in strast do igre z žogo. Nogomet pa je tudi šport, kjer so potrebni disciplina, znanje, trdi treningi in velikokrat tudi kakšna odrekanja. Našim mladim bodočim nogometašem želimo prikazati vsaj delček našega dela na nogometnih treningih, zato smo se odločili, da pripravimo kamp, ki bo potekal v treh delih. In res. Že

na prvem terminu, ki je potekal 18. 6. 2020 v Markovcih, se nam je na kampu pridružilo lepo število mladih nogometnih navdušencev (letniki 2012-2016), kjer smo jim trenerji poskusili približati igro. Poučili smo jih o različnih spretnostih z žogo, pokazali smo jim, kako potekajo priprave nogometašev, urili so se v spretnostih, igrali že pravi nogomet, na koncu pa je bilo poskrbljeno tudi za pijačo in jedačo. V Bukovcih smo tako 24. 6. 2020 vse skupaj ponovili, vendar na drugem terenu. Tudi ta termin je bil s strani prijavljenih malih nogometašev lepo obiskan. Sledil je še zadnji termin, 2. 7. v Stojncih, ki je lepo zaključil našo zgodbo. Veseli smo, da se je odzvalo tako lepo število otrok in tudi njihovih staršev. Upamo, da smo jim vsaj malo približali občutek tega, kaj pomeni beseda nogomet in jim popestrili tople poletne dni. V bodoče se veselimo, da se čim več otrok odloči in pridruži naši nogometni šoli.

NŠ KORANT

V Markovcih ustanovljeno etnološko društvo

Logotip novonastalega društva. Foto: MM

V občini Markovci se radi ponašamo s številnimi društvi, ki delujejo in povezujejo najrazličnejše interese in dejavnosti občanov. K vsem že poznanim se je v nedeljo 14. junija 2020 pridružilo še najmlajše društvo v občini, Etnološko društvo Markovci.

Že nekaj let so se porajale različne ideje o tem, kako bi se moralo pravilno ohranjati našo dediščino ter jo predstavljati javnosti. Ker je ta interes pričel povezovati vedno večjo skupino ljudi s podobnim mišljenjem, smo se odločili, da bomo stvari, ki so bile nemalokrat glavna tema pogovorov, pričeli tudi uresničevati. Ustanovni občni zbor, ki je potekal v gasilskem domu v Markovcih, je pritegnil kar nekaj domačinov, saj se ga je udeležilo kar 24 ustanovnih članov, že v prvem tednu pa se je v društvo vpisalo skoraj 40 občanov. Marsikdo se verjetno sprašuje, zakaj sploh potrebujemo takšno društvo, saj podobna že obstajajo. Res je, v občini deluje nekaj društev, ki se tako ali drugače ukvarjajo z dediščino, vendar jo potencirajo zgolj na preteklost ali pa je njihovo delo skoncentrirano samo na »tradicionalne prakse« in romantično-nostalgichen pogled na že preživete čase. Marsikdo etnologijo povezuje edino s fašenkomo, kar pa je daleč od zanimanj, ki jih etnološka veda zajema. Pobuda za ustanovitev Etnološkega društva Markovci izhaja predvsem iz razloga, da je naša občina zelo bogata in premalo raziskana na etnološko-antropološki področju. Z društvom želimo ohranjati polje dediščine ter jo predstaviti širši javnosti, vsekakor pa poudarjati pomen znanj in veščin polpretekle zgodovine tudi v sedanjosti in možnosti trajnostnega razvoja za prihodnost. Društvo se ne ustanavlja kot alternativa kakšnega drugega društva, ampak z namenom ustvarjanja svoje zgodbe in ciljev. Eden izmed razlogov za ustanovitev je prav gotovo fašenk, po katerem je naša občina tudi najbolj poznana. Želimo, da dogodek pridobi na dodani vrednosti ter pomembno pripomore k večji razpoznavnosti našega kraja (fašenk ni samo povorka). Veliko bodočih članov društva ima lastne zbirke različnega dokumentarnega gradiva, ki je pomembno za našo geografsko območje, ki ga želimo s pomočjo društva predstaviti širši javnosti na ustrezen način. Želimo si, da so člani društva raziskovalci in pričevalci našega načina življenja ter identitete vseh socialnih in poklicnih skupin na ravni sedanjosti in vsakdanjosti, kar bodo z veseljem predajali naprej ter se na tem področju strokovno izpopolnjevali.

Še eden izmed razlogov za ustanovitev društva je reka Drava. Vedno je bila zelo močno vpeta v življenje ljudi, ki so ob njej živeli. Mogoče bolj, kot nam je sploh poznano. Prav zato imamo v društvu cilj, da se поблиže seznanimo in raziščemo vpliv reke na življenje prebivalcev ob njej, pa tudi nobeno izmed društev v

Zbrani na ustanovnem občnem zboru Etnološkega društva Markovci. Foto: MM

naši občini do sedaj ni posvečalo posebne pozornosti reki Dravi in njenemu vplivu na gospodarske, duhovne in socialne posebnosti prebivalcev občine Markovci. Novoustanovljeno društvo si je za v bodoče zadalo obširne načrte, ki jih želi uresničiti in glede na to, da smo dobili podporo tudi s strani Občine Markovci, verjamemo, da bomo vse zadane cilje lahko dosegli. Aktivno smo že pristopili k organizaciji nekaterih dogodkov, ki bodo speljani letos v jeseni in v letu 2021. Društvo se je tudi povezalo z Oddelkom za etnologijo in kulturno antropologijo Univerze v Ljubljani, s katerimi načrtujemo trajno sodelovanje in ustrezno strokovno podporo vodilnih slovenskih strokovnjakov iz etnološko-antropološke stroke. Kot vse organizacije je tudi novoustanovljeno etnološko društvo poskrbelo za svoj znak oz. logotip. Na beli podlagi je na levi strani naslikana ježevka, atribut koranta, naše najbolj poznane nesnovne kulturne dediščine, vrh ježevke krasi umetna roža, zamišljena kot simbol različnih ročnih spretnosti, znanj in veščin ter različnih domačih obrti naših ljudi. Desno od rože valovijo trakovi rumene, modre in zelene barve, ki spominjajo na sončna polja in zelene gozdove ter reko Dravo. Pod znamenji je v črni barvi napis Etnološko društvo Markovci.

Zavedati se je potrebno, da se dediščina skozi leta spreminja, kar ne bo mogel preprečiti nihče, zato želi društvo povezati vse posameznike ki jim je mar zanjo, obenem pa lahko z novimi idejami in interpretacijami preteklosti pomembno vplivamo na našo prihodnost, zato bodimo soustvarjalci zgodovine, ki se je bodo zanamci s ponosom spominjali.

MM

**TRGOVINA
NJEGAČ**

ploscive.com

@info@njegac.si

☎ 02 / 766 20 09

🌐 Bukovci 100g

**SALON KERAMIKE
&
VSE ZA GRADNJO**

ZGODBE Z NAŠIH PODSTREŠIJ

Hiše nekoč

Jože Vrabl (2. del)

V tokratni številki nadaljujemo z za-
puščino fotografij našega rojaka Jožeta
Vrabla. Pogledali si bomo nekaj zna-
čilnosti gradnje hiš v naši občini skozi
njegov fotografski objektiv. Ljudje so si
bivališča in hiše gradili iz materiala, ki
jim je bil pri roki. Če je bilo na voljo veli-
ko lesa, so bile hiše lesene. Ponekod so

bile iz kamna, ker ni bilo lesa, drugod
iz ilovice. V naših krajih so prevladovali
gradbeni materiali: glina (tudi opeka,
izdelana iz gline), les, slama in kamen.
Sprva so hiše gradili iz opleta, ki so ga
ometali z blatom ali ilovico. Kasneje so
hiše 'butali' (zbijanje). Material je bila
glina in slama. Streha je bila pokrita s
slamo. Kmalu so iz ilovice začeli izdela-
vati opeko in zidati hiše. Stare kmečke
hiše so bile manjše od današnjih, zato
so bili stanovanjski prostori manjši in
jih je bilo malo, v njih pa je živelo več
ljudi. Otrok je bilo veliko pri hiši. Seve-
da so se tudi v naših krajih hiše močno
razlikovale. V času nastanka fotografij
je opazna razlika med kmečkimi zgrad-
bami in kočarji/dninarji. Kočarji ali dni-
narji so imeli malo zemlje, če sploh.
Hrano so si prislužili z delom/dnino
pri večjih kmetih. Za plačilo so prejeli
običajno pridelke (krompir, koruzo ...) ali
pa so oddolževali oranje, prevoze
in podobna opravila pri večjih kmetih.
Živeli so v precej skromnejših hišah kot
kmetje. Vrtovi (ogrački) so bili povsod
ograjeni z lesom in šibjem. Kokoši, tako
spoštovana žival (običajno poleg zaj-
cev in rib edino meso v poletih mese-
cih), so se namreč prosto pasle po dvo-
rišču. Na vsakem dvorišču (podobno je
danes) je bila seveda tudi vinska trta,

manjši sadovnjak. Ob vsaki hiši je bil
tudi prostor za sekanje drv z manjšimi
drvarnicami (pogovorno "natol"). Svinj-
ski hlevi so bili zbiti iz lesa, pri dninarjih
v veliki meri tudi hlev za kako kravico
z listjakom (shrambo za listje za steljo
živali) in seveda skednjem (shrambo
za vozove in orodje). Kmečke hiše so
bile seveda precej prostornejše. Večina
njih že krite z opeko. Za obe gradnji je
značilno, da sta bili brez kopalnic. Stra-
nišča so bile izven hiš, tako imenovana
stranišča na štrbunk, z obveznim vod-
njakom na dvorišču (glej zimsko idilo)
za napajanje živine in seveda umivanje.
Naselji sta bili običajno ločeni. Opa-
zne so lesene ograje, narejene iz desk
(švarklov), večkrat uporabljenih v va-
ških pretepih. Le redko najdemo v po-
sameznih vaseh mešanico med hišami
dninarjev in kmetov. V večini primerov
je potem bilo to domovanje hlapcev
in dekel, torej ljudi brez kakršnega koli
koščka zemlje. Tudi poroke med temi
sloji so bile praktično nemogoče. Nekaj
ljudi po drugi sv. vojni je živelo v vago-
nih z oznako KAS (odpis vagona).

Vse objavljene fotografije so last
Zgodovinskega arhiva Ptuj in jih ob-
javljamo z njihovo odobritvijo (vir:SI_
ZAP/0289 Vrabl Jože 1924-1981).

DM

'Lüšno prek spleta, še boj lüšno v živo!'

S snemanja videa, ki si ga lahko ogledate na FB strani FD Markovci. Foto: arhiv društva

Ujeti trenutek na zaključnem pikniku. Foto: arhiv društva

Čeprav letošnje razmere niso naklonjene prav nikomur, razen če niste proizvajalec zaščitnih mask, ljudje vseeno venomer iščemo nekaj, čemur bi posvetili in oplemenitili svoj čas.

Člani Folklornega društva "Anton-Jože Štrafela" Markovci smo zato sodelovali v Tednu ljubiteljske kulture 2020, ki poteka v organizaciji Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti in namen katerega je širiti zavest o množičnosti in pomembnosti ljubiteljske kulture pri nas. Teden, ki je drugače zasnovan tako, da spodbuja dogodke različnih kulturnih zvrsti, je letos v bolj razpogtegnjeni obliki potekal preko spletnih dogodkov. Folklorniki smo razmišljali, kako se mu pridružiti in prišli na idejo – odprli smo svoje garderobne omare. Folklorni kostumi, ki so našim članom samoumevni, so najverjetneje za marsikoga prava neznanka. S tem razlogom smo posneli krajši video s predstavitvijo folklornih kostumov društva in oblačilne kulture naših krajev. V videu smo se dotaknili zgodovine društva in naših krajev s poudarkom na oblačilni kulturi ter nazorno predstavili oblačila v naših garderobah. Oglejte si ga, zagotovo vam ne bo žal! Najdete ga na naši

Facebook strani – poiščite nas pod 'FD Markovci'.

Podobni akciji spletnih dogodkov so se pridružile tudi pevke ljudskih pesmi "Kitice", ki so posnele krajši video s pesmijo in predstavitvijo za stran Folklorna dejavnost – JSKD, ki združuje ljubiteljske folklornike na Slovenskem.

Junij je prinesel priložnost za druženje, ki smo jo hitro zgrabili in si pripravili društveni piknik, na katerem se je zbralo več kot 50 članov folklornega društva. Pilo, pelo, jelo in plesalo se je! Skupaj smo preživeli prijeten popoldan in večer na dvorišču gradu Muretinci, s katerim trenutno upravlja Društvo Baron iz Prvencev in vam ga priporočamo v uporabo – res prijeten prostor, ki ponuja veliko možnosti in potrebščin za druženje.

Načrti za prihodnje mesece vključujejo nove mladinske plesne in koncertne pevskih sekcij društva in držimo pesti, da jih bomo lahko izpeljali. Tako ali drugače – lüšno je blo, pa lüšno še bo!

Nika Rožanc,
predsednica društva

90 let Angele Šimenko

Foto: Janko Levanič

V nedeljo, zadnjega dne v maju, je bilo v Zabovcih pri »Balažovih« še posebej slovesno in veselo, saj je mama, babica in prababica Angela Šimenko praznovala svojih 90 let. Ob okroglem jubileju so se ob njej zbrali njeni najbližji. Angela Šimenko je kot prvorojenka rojena 31. 5. 1930 v Zabovcih pri »Jozlovih« staršema Martinu in Tereziji Obran. Kasneje sta se ji pridružila še brata Janez in Anton.

Trideset let pozneje se je Angela primožila v spodnji del vasi, na Gmajno k Balažovim. Z žal že pokojnim možem Francem Šimenkom sta začela pisati skupno življenjsko zgodbo. Na svet so jima prirojili štiri otroke, žal pa je ena hčerka umrla kmalu po rojstvu. Danes jo razveseljuje 5 vnukov in 6 pravnukov.

Angela je ves čas delala doma na kmetiji, saj sta z možem, ki je bil zaposlen, obdelovala kar nekaj zemlje, najbolj pa sta se usmerila v pridelavo zelja.

Danes Angela živi s hčerko Angelo. Na istem dvorišču ji družbo skupaj s svojo družino dela tudi vnuk Primož. Angeli želimo še mnogo prijetnih, srečnih in zdravih dni v krogu svojih najdražjih.

Franc Šimenko

Častitljivih 90 let Angele Novak iz Borovcev

Slavljenka Angela z možem Markom. Foto: osebni arhiv

V mladosti je spoznala svojega bodočega moža, mladeniča Marka Novaka, prav tako iz Borovcev. Dom sta si ustvarila pri babici. Rodili so se jima štiri otroke: Marija, Martina, Franc in Marko. Morala sta trdo delati, da sta otrokom omogočila otroštvo, na katero imajo še zdaj vsi najlepše spomine. Pravijo, da se najraje spominjajo, ko so se z avtom odpravili na izlet. Avto je bil seveda v tistih časih bolj izjema kot pravilo, zato so si tak izlet otroci še posebej zapomnili. Babica pravi, da je čas tekel hitreje kot danes. Otroci so se odselili, doma je ostal najmlajši sin Marko.

Z možem Markom danes pravita, da je bilo včasih težko, zelo težko, vendar sta drug ob drugem in svoji družini izpolnila vse, kar sta si želela. Zakonsko srečo že skupaj gradita 58 let, v dobrem in slabem. Babica se rada pohvali, da je babica štirim vnukom in prababica dvema malčkom.

Vesela je, kadar se vsi zberemo v njeni kuhinji in nam lahko postreže z najboljšo jabolčno pogačo, potico in drugimi njenimi dobrotami, saj kljub svojim devetdesetim letom še prav spretno in samostojno gospodinji. Prav poseben navdih ji daje delo na vrtu. Veseli se vsake pomladi in s pomladjo lastovk, ki se znova in znova vračajo, leto za letom.

Srečni smo, da jo z našim obiskom razveselimo, in hvaležni za skupne trenutke, saj smo zares vedno dobrodošli.

"Bodite hvaležni za delo, za službe in bodite pošteni ..." so besede, ki nam jih velikokrat pove in jih prenaša na nas, vnuke. Mami želimo še naprej veliko zdravja in močne volje.

vnukinja Ana Vrbančič

Odkrivanje lepot po Soški dolini

Foto: arhiv društva

Vsakoletni večdnevni projekt s starodobniki smo tokrat izpeljali po Soški dolini. Da se ne ukvarjamo z mejno birokracijo in da odkrijemo lepote, ki so nam blizu, a vendar neznane oz. manjkrat obiskane, smo se tokrat odločili za Soško dolino. Priprave nam ne delajo več težav, saj je za nami desetletno delo in izkušnje. V pomoč nam je bil tudi naš član, ki živi v tistih krajih.

Tako se je 15 članov v četrtek, 25. junija, v jutranjih urah podalo po lokalnih cestah proti Vipavski dolini v Vipavski Križ. Dež, ki nam je nagajal, nas ni odvrnil od cilja, za katerega smo se pripravljali v letošnjem letu. V šali večkrat povedano smo bili celo prepričani, da nam je dež ohlajal mopede in

da je čistil ozračje, da se ni preveč kadilo iz izpuhov. Pot s postanki zaradi okrepčitve nas samih in manjših okvar na mopedih je minila hitreje, kot smo predvidevali. Vmes smo si še ogledali manjši zasebni muzej mopedov. Urejenosti in zbirka istomiselnih ljudi in tamkajšnjega društva, ki imajo podobne interese, nam je vzel dih. Po odlični pogostitvi domačinov je sledil voden ogled Vipavskega Križa. Ukvarjamo se s tehnično dediščino, zato smo pripoved o zgodovini tega kraja napeto poslušali. Noč smo doživeli na nekoliko drugačen način, saj nas je dež odvrnil od postavljanja šotorov, nakar smo drugo jutro ugotovili, da niti ni tako »slabo« spati poleg vinske kleti.

Drugi dan smo se vodeno zapeljali čez Gorico, Solkan in se ustavili v osrčju Goriški brd, kjer smo občudovali pokrajino. Pot nas je vodila po poteh Soške doline in nato smo zavili po poteh Soške fronte. Na tem delu smo ugotovili, da kar je za naše oko in dušo navdihujoče, je za naše starodobnike zastrašujoče. Hribi so bili enostavno previsoki. Zato smo se spustili nazaj proti Kobaridu in se nato ustalili v kampu v Gabrju. Čeprav je sonce ta dan pripekalo in nas je cel dan vodila misel o ohlادitvi v deroči Soči, nas pogumneže ni pripeljalo do tega, da bi šli dalje kot do kolen v vodo. Ledena voda nam je dala vedeti, da tudi »največji« moški, pridejo ven kot ženske.

Tretji dan smo pot nadaljevali mimo Mosta na Soči, Žirov in Škofje Loke po Kamniški dolini proti domu. Časovno brez omejitev nam je energija, ki smo jo črpali iz narave, dajala pogonskega goriva in ideje za vožnje, ki jih bomo izpeljali v naslednjih projektih. Vrnili smo se v večernih urah in kakor, da se ne bi želeli posloviti drug od drugega. Ko se peljemo v skupini, nas namreč smeh in zadovoljstvo spodbudi, da pozabimo celo na bolečine v zadnjicah od sedenja.

*Klub ljubiteljev starih vozil MOPED
Silvo Mlinarič*

Praznični pohod

Članice in člani Prosvetnega društva Prvenci-Strelci so se na praznični dan, 25. junija, sprehodili po bližnjih Halozah: od Zavrča skozi Hrastovec pa do Švabovega. Ob tem sporočajo, da je letošnja prireditev Od setve do peke v Prvencih zaradi razmer žal odpovedana.

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor : Ivan Golob, Doroteja Kostanjevec, Marko Kunčnik, Dragan Mikša, Neža Tement .

Odgovorna urednica: Alenka Domanjko Rožanc.

Lektoriranje: Doroteja Kostanjevec
Grafična priprava in tisk: Evrografis d.o.o., Maribor.

Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. **Telefon:** 02 788 88 80.

Spletni naslov: www.markovci.si.

<https://www.facebook.com/ObcinaMarkovci>

**ROK ZA ODDAJO
GRADIVA za naslednjo
številko je NEDELJA,
20. SEPTEMBER 2020.**

Sanjski muzikanti

Ob letošnjem občinskem prazniku smo lahko spremljali televizijsko oddajo, ki je bila pripravljena v čast praznovanju. Ob predstavnikih društev, organizacij in ostalih vodilnih v naši občini so se domačinom med drugim predstavili tudi člani ansambla Sanjski muzikanti. Jih poznate? Sklenili smo, da jih podrobneje predstavimo. Pogovarjali smo se z vodjo ansambla, Nejcem Kukovcem.

Sanjski muzikanti so mlad ansambel, ki v zasedbi, kot na fotografiji, igrajo od lanskega septembra. Sedež društva imajo v naši občini, od koder prihajajo trije: Matija Fišinger, ki v ansamblu poje in igra bobne, Marsel Horvat, ki skrbi za najnižje tone, igra bas kitaro in bariton, ter Nejc Kukovec (harmonika, klaviature). "Pevka Nastja Janžič prihaja iz Slovenske Bistrice, vendar so jo takšne in drugačne lepote naše občine tako prevzele, da je sedaj tudi ona že naša občanka. Rok Ivančič pa ni ravno naš občan, mogoče pa se v bližnji prihodnosti zgodi kaj takega, kar bi ga lahko pripeljalo v naše kraje. Glede na to, koliko se skupaj podružimo tudi izven časa vaj in nastopov (skoraj smo že kot nekakšna družina, ker vedno tičimo skupaj), lahko rečemo, da je tudi Rok več v naši občini kot v svoji domači," je povedal vodja ansambla Nejc Kukovec.

O začetkih delovanja in o tem, zakaj "sanjski", je povedal: „V omenjeni zasedbi igramo od lanskega konca septembra. Sicer je ansambel s tem imenom začel delovati v letu 2017, zasedba pa se je do danes večkrat spremenila. Kar nekaj časa smo igrali še brez imena in niti približno nismo vedeli, katero ime izbrati ... Na enem izmed nastopov je do nas pristopila gospa, ki nas je ogovorila, češ, kako sanjsko igramo in izgledamo. To nam je kasneje dalo ime."

Sanjske muzikante lahko slišimo ob različnih priložnostih: večino igrajo za zaključene družbe (praznovanje okroglih obletnic, porok, zlatih porok ...), igrali pa so tudi na nekaj veselicah, festivalih ...

„Posebnih priprav na nastope nimamo, razen ko se pripravljamo za festivale. Takrat res vadimo večina samo izbrane skladbe. Sicer pa na vajah vadimo skladbe, za katere se vnaprej dogovorimo. Vadimo različno, koliko nam čas dopušča; vsaj enkrat na teden, seveda tudi večkrat. Vadimo v Zabovcih, pri meni doma," je o pripravah na nastope povedal Nejc. „Naša običajna vaja izgleda skorajda kot kakšna košarkarska tekma, v četrtinah. V prvi četrtini spijemo kavo, se pogovorimo o pomembnih temah, analiziramo pretekli nastop, se dogovorimo za naslednjega, v drugi in tretji četrtini pa z vmesno pavzo vadimo. V zadnji četrtini se zgodi,

da se lokacija vaj prestavi v kakšen drug prostor, kje sledi osvežitev.“)

Tudi z odzivi publike so mladi glasbeniki zelo zadovoljni. „Zaenkrat je odziv publike vzpodbuden. Res smo veseli, da imamo takšno podporo domačih, prijateljev, ki nas podpirajo, pridejo na vsak javni nastop, izjemno pa nas veseli, da se skoraj vedno na kakšni zasebni zabavi ta krog še poveča.“

Vse bolj je v ospredju zanimanje za narodnozabavno glasbo. „Vsekakor nam je najljubša narodnozabavna glasba, saj smo v prvi vrsti ansambel, radi pa igramo tudi zabavno glasbo, v kateri prav tako uživamo. Najbližje so nam skladbe, ki so primerne za našo zasedbo, torej trio s pevskim duetom. Najbolj smo se našli v skladbah Braneta Klavžarja in Franca Mi-

heliča.“ Ob koncu nam je Nejc Kukovec zaupal še načrte in želje mlade pevske družinice. „Vsa ta kriza nam je v letošnjem letu malce prekrizala načrte, a trdimo, da jih kar se da najbolje izpolnimo. Zaenkrat naj ostanejo še skrivnost. Izzivov je veliko. Žal je letos bilo odpovedanih kar nekaj prireditev (sploh festivalov), vsekakor pa nam je tisti prvi izziv preizkusiti čim več festivalov in ustvariti nekaj lastnih skladb. Želimo si čim več nastopati, biti med vami, vas razveseljevati. To je tisto, kar nam pomeni največ in kjer najbolj uživamo. To nam da zagon in motivacijo, da lahko ustvarjamo.“

Sanjski muzikanti, obilo sreče na vaši glasbeni poti!

ADR

Zbrani letošnji prvoobhajanci v družbi domačega župnika

Nova oprema v PGD Nova vas pri Markovcih

Foto: Arhiv društva

Konec meseca maja smo gasilci iz Nove vasi pri Markovcih v društvu prevzeli novo prikolico s pripadajočo opremo. Nakup prikolice smo načrtovali že v letu 2018, ko smo tudi nabavili novo vozilo za prevoz moštva, a takrat še nismo imeli zagotavljenih sredstev. Za zagotavljanje sredstev smo v 44 % poskrbeli sami, ostalih 56 % je prispevala Občina Markovci.

Gospodu županu Milanu Gabrovcu in občinskemu svetnikom se zahvaljujemo za posluh in dodeljena sredstva.

Tako imamo zdaj vozilo in novo prikolico, ki sta sodobno opremljeni za posredovanja ob požarih in različnih nesrečah, kot so poplave, neurja itd. V prikolici je nova črpalka, agregat in vsa potrebna opre-

ma za aktiviranje društva ob različnih intervencijah.

V društvu smo veseli, da smo primerno opremljeni za varno in uspešno posredovanje na intervencijah, čeprav si želimo, da bi teh bilo čim manj.

NA POMOČ!
PGD Nova vas pri Markovcih

Foto: Srdan Mohorič

V spomin preminulim članom

Leto je naokrog in ribiško-ribolovni navdušenci in privrženci ribiške sekcije v sklopu Športnega društva Zabovci so se spomnili svojih dveh prerano preminulih ribiških tovarišev. V soboto, 20. 6., so ob ribniku, ki se nahaja na obrobju športnega parka tik ob avtokampu, organizirali memorialno tekmo, imenovano Džerijev memorial, v spomin na Janeza Janžela - Džerija in Martina Popoška. Tekme se je udeležilo 17 ribičev. To so bili ribiči, ki so svoje dni prijateljevali ob vodi s pokojnima ribičema in skupaj lovili ribe. Po pozdravnem nagovoru predsednika ribiške sekcije Mirana Ljubeca so svojci pokojnikov z njegovo prisotnostjo odpeljali svečo in šopek na zadnje domovanje pokojnih ribiških članov. Z žrebom štartnih števil in namestitvijo na lovnihih mestih je bil ob 9. uri začetek tekmovanja, ki je trajalo do 13. ure. Ribiška tehničar je pokazala uspešnost posameznega tekmovalca ter tudi prisotnost ribiške sreče. Tretje mesto je zasedel Martin BEDRAČ (13,960 kg), drugo mesto Franc KLINGER (18,300 kg) in prvo mesto Miran ZOREC (22,640 kg ulovljenih rib). Vsi tekmovalci so ujeli 139,440 kg in vse ribe so bile vrnjene v vodo.

Miran ZOREC, zmagovalec memoriala „S potekom tekme sem zelo zadovoljen, saj mi je uspelo zmagati že drugo leto zapored.“

Miran LJUBEC, predsednik ribiške sekcije Zabovci: „S tekmo sem zadovoljen, malo manj z vremenom. Prav lepo se zahvaljujem vsem donatorjem, sponzorjem ter sorodnikom pokojnih ribičev, ki so sodelovali in aktivno pomagali pri organizaciji prireditve in vse vabim na tekmo v naslednjem letu.“

Lep ribiški pozdrav DOBER PRIJEM
Ignac Habjanič

V Borovcih tudi ženske lovijo ribe

V ribiški sekciji Borovci, ki deluje v sklopu športnega društva omenjene vasi, so prizadevni člani za svoje lepše polovice organizirali in izpeljali ribiško-ribolovno tekmo ONA-ON, in sicer 21. junija pri ribniku v Borovcih. Na ta termin bi bila to že tretja tekma v tem koledarskem letu, vendar sta dve odpadli. Omenjena ribiška sekcija je daleč naokoli poznana po teh mešanih tekmah, kjer lahko ženske spoznajo umetnost tega lepega in zanimivega športnega ribolova. Na tekmi je sodelovalo pet tekmovalnih parov. Po žrebanju štartnih števil in namestitvi na ribolovnih mestih se je začelo zares in po triurnem namakanju trnkov ter učenju plavanja črvov je tehničar pokazala uspešnost posameznega para. Najuspešnejša sta bila Nada in Miran SENČAR z 51,500 kg, sledila sta jima Irena in Vlado PIBERČNIK z 49,500 kg, na tretje mesto pa sta se uvrstila Ema in Franc VEČERJEVIČ s 37,650 kg ulovljenih rib, ki so bile takoj po tehtanju spuščene nazaj v vodo. Po tekmi se je predsednik sekcije, gospod Viktor Klinger, zahvalil vsem za sodelovanje na tekmi in jih povabil še na naslednje tekme tega žanra, ki sledijo v tem koledarskem letu.

Lep ribiški pozdrav Ignac Habjanič

Prijateljsko ribiško srečanje

Že dobro desetletje traja prijateljevanje in druženje med ŠRD Markovci in RD Žejne ribice iz Dražencev, kateremu sta temelje, ki držijo še danes, postavila Zlatko Rajh iz Markovcev ter Jože Stockl iz Dražencev. Druženje vsako leto postreže z dvema prijateljskima srečanjema ob ribniku v Prvencih in v draženski jami, torej je vsaka ekipa enkrat domačin in enkrat gost. Ribiči obeh ribiško-ribolovnih aktivov smo s tekmo v ribniku v Prvencih počastili praznik dneva državnosti. Obe društvu sta nastopili z 12-člansko praznično razpoloženo ekipo. Po žrebanju štartnih števil ter namestitvi na lovnihih mestih se je začelo tekmovanje. Zanimiv je nov način evidentiranja ulova, ki je bolj human za ribe. Nekoč smo ujete ribe hranili v potopni mreži »čuvavici« do konca tekme in jih nato stehali ter izpustili nazaj v vodo. Sedaj se riba takoj izpusti v vodo, seštevajo pa se število ulovljenih rib. Domačini so ujeli 79 rib, gostje pa 78 rib. Pri domačinih je bil najuspešnejši tekmovalac Robi Kostanjevec s 14 ujetimi ribami, pri gostih pa Jože Gajser s 16 ujetimi ribami. Jože Stockl, eden od »krivcev« za srečanja med ŠRD Markovci in RD Žejne ribice Draženci: »Z Zlatkom Rajhom, ki je bil svoje dni predsednik ŠRD Markovci, sva bila sodelavca na farmi bekonov v Dražencih in beseda je kdaj pa kdaj nanesla tudi na to, kaj kdo dela v svojem prostem času. Beseda je dala besedo in bili so postavljeni temelji za sodelovanje, druženje in prijateljevanje, ki traja že kar nekaj časa.«

Dober prijem! Ignac Habjanič

Ker kri rešuje življenja

Meseca junija smo obeležili dva pomembna datuma: 4. junij je dan slovenskih krvodajalcev, 14. junij pa je svetovni dan krvodajalcev. Ker letos nismo počastili našega občinskega praznika s prireditvami, tudi sprejema krvodajalcev pri županu ni bilo. Nekateri krvodajalci bi prejeli priznanja za okrogle številke odvzemov. Prosimo, če preverite, če število odvzemov drži in nam javite za pravilnost podatkov.

Krvodajalske akcije potekajo nemoteno, a če se odločite, da boste darovali kri, v trenutnih razmerah pokličete na Transfuzijsko službo UKC Maribor, enota v bolnišnici Ptuj na tel. št. 051 615 124 ali 02 7491437 od 8. ure do 15.

Krvodajalska akcija za našo OORK Markovci bo v četrtek, 23. julija, 2020 in četrtek, 20. avgusta 2020.

ure in se boste dogovorili za uro odvzema, saj se s takim načinom zagotavlja varno okolje. Spoštovani krvodajalci, zahvaljujemo se vam za vašo nesebično humano pomoč, posebej v času izrednih razmer, in vas prosimo, da še naprej darujete kri za nemoteno preskrbo za nujna in neodložljiva zdravljenja, saj so še posebej v poletnih mesecih zaloge krvi nizke. Vabimo tudi mlade polnoletne občane, da se odločijo postati prostovoljci krvodajalci in tako pomagajo ohranjati človeška življenja.

Marija Prelog

PRIZNANJA ZA 10X DAROVANO KRI

1.	CIZERL MILAN	1978	NOVA VAS PRI MARKOVCIH 35	21x
2.	CIGULA SANDRA	1981	BOROVCI 29	11x
3.	GREIF KATJA	1987	STOJNCI 135 B	12x
4.	KRISTOVIČ MIRAN	1973	STOJNCI 21 B	12x
5.	PEKLAR EMIL	1965	MARKOVCI 36	11x
6.	ZEMLJARIČ DEJAN	1986	STOJNCI 132	10x

PRIZNANJA ZA 20X DAROVANO KRI

1.	BEZJAK JANEZ	1969	BOROVCI 5 C	22x
2.	BEZJAK MARKO	1982	GORIŠNICA 163 C	20x
3.	CIZERL MILAN	1978	NOVA VAS PRI MARKOVCIH 35	21x
4.	FORŠTNERIČ ANDREJ	1977	BUKOVCI 66	22x

PRIZNANJA ZA 30X DAROVANO KRI

1.	KOSTANJEVEC IZTOK	1969	SOBETINCI 83	32x
2.	VAJDA ANDREJ	1975	BUKOVCI 101 A	30x
3.	VRTIČ JOŽEF	1965	ZABOVCI 74	30x

PRIZNANJA ZA 50X DAROVANO KRI

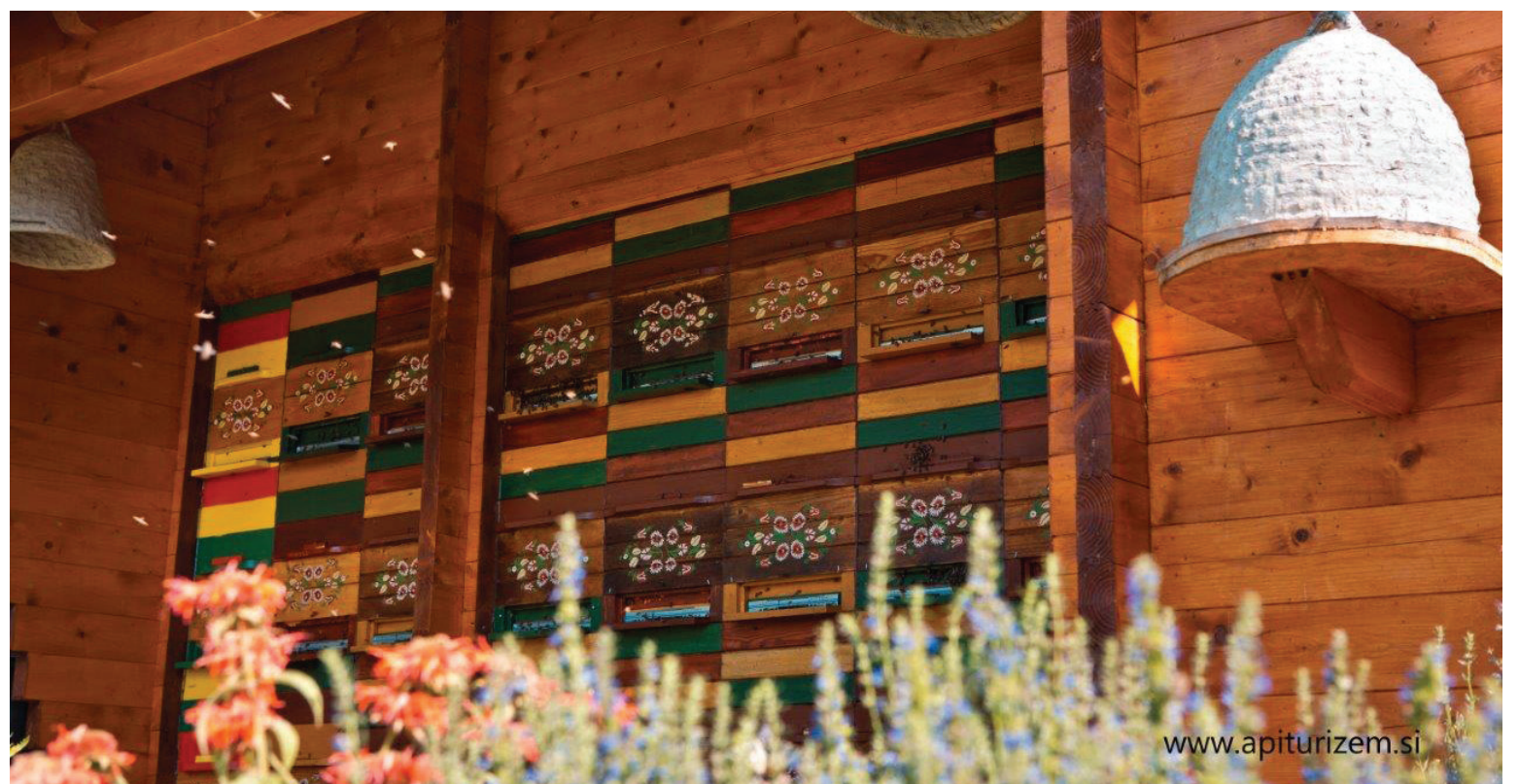
1.	HRIBERŠEK STANKO	1959	STOJNCI 137 C	51x
----	------------------	------	---------------	-----

Nepozabno doživetje pri čebelarjih

Vavčerji, ki jih bomo prejeli, bodo zagotovo poskrbeli za to, da bomo Slovenci v letošnjem letu več časa namenili raziskovanju naše prelepe Slovenije. In prav je tako! Včasih se zdi, da tujci, ki se redno vračajo v Slovenijo prav zaradi njenih naravnih lepote, poznajo marsikateri skriti kotiček bolje od nas. Morda so ti vavčerji ključ do tega, da bomo znali še bolj ceniti lepote naše dežele!

Pri tem, kako pritegniti obiskovalce, bodo zagotovo najuspešnejši tisti, ki bodo v svoje ponudbe vključili zanimive programe z aktivnostmi, ki bodo prepričale domače goste. Čebelarški turizmi vas pri tem zagotovo ne bodo razočarali! Številni turisti obiščejo Slovenijo prav zaradi slovesa dežele čebelarjev. Tega nam je prislužil že Anton Janša, prvi učitelj čebelarstva, pred več kot 270 leti. Slovenci smo narod, kjer je čebelarstvo doma in čebelarji živimo s čebelami in za čebele!

Čebelarški turizem postaja ena pomembnejših panog zelenega turizma. Eden od trendov zelenega turizma je označevanje turistično gostinske ponudbe. Doživetja označuje glede na njihove vplive na okolje, kulturo in družbo. Na ta način vemo, kaj okvirno lahko pričakujemo. Slovenija je prva in trenutno edina država, ki uvaja certificiranje ponudnikov čebelarstva turizma. Certifikati odličnosti zagotavljajo nadzor nad ponudbo in kakovostjo storitev ter spodbujajo konkurenčnost. V Sloveniji imamo trenutno certificiranih 45 ponudnikov. Certificiranje pomeni presojo specializiranosti in usmerjenosti dejavnosti različnih ponudnikov, kot npr. kmetij, muzejev, prodajaln, in oceno izpolnjevanja kriterijev za pridobitev certifikata dobrega ali odličnega ponudnika čebelarstva turizma. Ena, dve ali tri čebelice označujejo zadovoljevanje osnovnih pogojev, urejenosti objek-

www.apiturizem.si

tov ponudnika in okolice, ekološko ali biodinamično čebelarjenje, sposobnost privlačne predstavitve dejavnosti in produktov, inovativnost embalaže, sposobnost ustvariti pravo čebelarstvo doživetje, elemente presenečenja ipd.

Kaj vključujejo doživetja pri ponudnikih čebelarstva turizmov?

- * strokovno predstavitve življenja čebel z opazovanjem v steklenem panju;
- * izobraževalne čebelarstva delavnice, možnost izobraževanja o delu s čebelami;
- * degustacijo medu, medenih pijač ...;
- * bogato ponudbo čebeljih pridelkov, medu in medenih izdelkov, darilni program;
- * ustvarjalne delavnice: peka medenjakov, izdelava svečk iz čebeljega voska, poslikava panjskih končnic;

- * animacijski program za otroke;
- * multivizijsko predstavitve življenja čebel;
- * fotogalerijo;
- * apiterapijo (svetovanje uporabnikom čebeljih pridelkov, vdihavanje aerosola iz panjev, medena masaža ...);
- * muzej;
- * čebelarstvo učno pot s strokovnim vodjenjem;
- * nasad medovitih rastlin, zelišč ...

Doživetje na čebelarstvih turističnih kmetijah so primerna za vsakogar: za mlade in stare kot tudi za družine z mlajšimi otroki ali mladostniki, za posameznike ali skupine, za poslovni svet, za različna društva in organizacije, čebelarje in ne čebelarje. Ponudba je zelo raznolika in se razlikuje od ponudnika do ponudnika. Ponudnike in njihovo

ponudbo najdete na spletni strani: <https://www.apiturizem.si/>. Svetujemo, da pred obiskom preverite ponudbo posameznega ponudnika in se na ogled najavite.

Čebelarstvo je mnogo več kot med! Življenje čebel je zanimivo in polno presenečenj, obiskovalci čebelarstva ponudnikov pa navdušeni nad ponudbo, ki jo ponuja tovrstni turizem. Spoznajte skrivnostni svet čebel, obiščite ponudnike, ki jih najdete na območju celotne Slovenije in se pridružite številnim zadovoljnim gostom. Z vašim obiskom boste prispevali k ohranjanju čebelarstva in posledično k ohranjanju narave ter lokalni samooskrbi. Ne boste razočarani!

Tanja Magdič, svetovalka za ekonomiko čebelarstva

Kako so letošnji maturanti doživljali priprave na matura

Beseda matura zapečati življenje večini dijakov. Štiri leta je ta beseda zmagovalka v največkrat uporabljeni besedi profesorjev, postane motivacija, cilj in pisateljica prihodnosti. Pri meni je matura zaobjela okvirno 20,3 kg teže knjig in zvezkov, pri čemer niso všteti vsi učbeniki, vsaj 122 dni stresa, pomanjkanje apetita, spanca in volje do vsega. Seveda matura na vsakega vpliva drugače in ima za vsakega različen pomen. Nekaterim je matura »VIP vstopnica«, spet drugim je pomembno le to, da vstopnico dobijo, četudi za zadnjo vrsto. Veliko faktorjev vpliva na to, kako in koliko se posameznik na matura pripravlja, letos se je med njih nepričakovano vrinila tudi »korona«. Ker je na Konservatoriju za glasbo in balet dijakom v večini najpomembnejša glasba/ples, se priprave na matura zaradi koncertov, nastopov in priprav na sprejemne izpite pričnejo nekoliko kasneje. Letos smo tako morali zaradi epidemije celotne priprave preseliti na splet, tudi priprave na maturitetne glasbene nastope, ki nam vzamejo največ časa in energije. Vaja nam dnevno vzame 2–4 ure časa, pri čemer ta del na maturi prinese le 70 % ocene pri predmetu glasba, ostalih 30 % je drugih glasbenih predmetov, ki niso všteti v ta čas. Stvari so se letos še dodatno zapletle, ker ni bilo možno produktivno in normalno izvesti individualnih ur s profesorji inštrumenta/baleta ter vaj s korepetitorjem. Tako so zadnji hip odpovedali naše maturitetne nastope in vse te ure vaj so se za nazaj zdele skoraj kot »zapravljen« čas, ki bi ga lahko porabili za pripravo na ostale maturitetne predmete splošne mature. Motivacija je tako iz dneva v dan padala, karanteni ni bilo videti konca, bili smo raztreseni, malce prestrašeni in jezni, ker konkretnih odgovorov in izjav o zagotovitvi varne in poštene izvedbe mature nismo dobili.

Ko je človek srečen, se z večjim veseljem uči in si stvari lažje zapomni. Čas, ko so potekale »glavne« priprave na matura, ni bil srečen. Manjkal je stik z vrstniki, mogoče objem prijatelja, pogled simpatije, smeh med urami pouka, pomoč sošolca ... Manjkali so zadnji meseci in dnevi s prijatelji, zadnje zabave, pijače in veseli trenutki, ki so ob stresnih trenutkih kot je matura, še kako zelo pomembni. Ure priprav preko spleta, ko po sobi loviš najboljši signal in te med poukom moti sosedova košnja trave ter te med tem dvakrat vrže ven iz spletne učilnice zaradi prekinitve povezave, ne morejo biti v nobenem pogledu enakovredne uram priprav izpred prejšnjih let. Matura je z vsem tem postajala v naših očeh še večja banalnost, neumnost, ki ima preveliko vrednost za nadaljnje življenje.

Kljub temu smo matura izpeljali, doživeli ta »zrelostni izpit« ter osvojili cilj precej nesmiselnega učnega sistema. Naučila sem se ogromno nepotrebnih podrobnosti, med drugim tudi celo tabelo vrednosti kotnih funkcij (ki mi bodo v življenju glasbenice prišle, verjetno, precej prav). Naučila sem se tudi, da ni nič predvidljivo ter da resnično potrebujemo ob sebi sočloveka. Potrebujemo močan stisk roke in prijazen pogled, ki ju ne more nadomestiti nobena aplikacija.

Anamarija Lajh

Res dobro se spomnim tistega marčevskega petka, ko smo v šoli med odmorom na spletu zasledili članek, da se šole in vse izobraževalne ustanove s ponedeljkom zapirajo. Kar naenkrat je v razredu in na hodnikih završalo od vseh mešanih občutkov vseh dijakov pa tudi profesorjev. Bolj kot se je dan bližal koncu, vse bolj jasno je postajalo, da bomo s ponedeljkom res ostali doma in kot je bilo rečeno, najprej le za štirinajst dni.

Ker je marec eden izmed tistih mesecev, ko v šoli pridobimo največ ocen in je sam po sebi kar precej naporen, so te tako imenovane »korona počitnice« na prvi pogled prišle ob pravem trenutku. Sprva smo si vsi predstavljali spanje do popoldneva, poležavanje na kavču ali pa gledanje filmov na domači terasi, pa smo kasneje prav vsi šolarji, dijaki in tudi študentje pristali na realnih tleh in se začeli zavedati, da temu niti slučajno ne bo tako. In prav te negativne posledice zaprtja šol smo najhuje občutili letošnji maturantje. Ne samo da smo bili prikrajšani za druženje, smeh in uživanje v zadnjih srednješolskih dneh s sošolci, veliko nas je zaradi korone ostalo tudi brez maturantskega plesa, seveda pa nas je vse najbolj skrbelo, kaj bo z letošnjo matura.

Tako rekoč čez noč smo se znašli v popolnoma neznani situaciji in sprva je res bilo težko, saj smo v ključnem obdobju priprav ostali prepuščeni sami sebi. In tako se je začelo ... Delo na daljavo, ki smo ga začeli izvajati, seveda ni bilo niti približno tako kakovostno, kot bi bilo delo v šoli, česar so se zavedali tudi naši profesorji. Res so se trudili, da bi nam kar najbolje podajali snov in razlago, čeprav so tudi sami vedeli, da nam manjka socialni stik in interakcija tako s sošolci kot tudi z njimi. Niso nam podajali le znanja in razlagali snovi; zelo pomembno je bilo tudi, da so nas za delo na daljavo motivirali, nas spodbujali, nas razumeli in včasih tudi pomirili, da bo vse še dobro, kar je bilo v vsakem trenutku dobrodošlo in za kar se jim iskreno zahvaljujemo. Ob vsem delu na daljavo smo letošnji maturantje res morali pokazati veliko mero samoiniciativnosti, samodiscipline, motivacije in predvsem volje do učenja, saj smo vedeli, da se moramo kljub razmeram, v katerih smo se znašli, kar se da najbolje pripraviti na tako, že malce ironično imenovani »prvi zrelostni

izpit«. Kljub temu da smo bili tako rekoč tik pred vrati mature, pa odgovora, kako, če sploh in na kak način bo ta izvedena, še vedno nismo imeli. Strah, nevednost, kako, kaj, kam ... sto in še več vprašanj se nam je med učenjem podilo po mislih, pa smo jo naposled po skoraj treh mesecih priprav od doma le dočakali, matura 2020. Verjamem, da smo jo vsi opravili po najboljših močeh in mislim, da lahko v imenu večine letošnjih maturantov rečem, da takšnih priprav, nevednosti o izvedbi postopka mature in predvsem takšnem zaključku srednje šole nikakor ne privoščimo prihajajočim generacijam.

Srečno generacija maturantov 2020!

Rebeka Mikša

Letošnje priprave na matura so bile popolnoma drugačne kot prejšnja leta. Dijaki smo morali veliko narediti sami. Najprej je bilo potrebno doma predelati zadnje snovi učnega načrta, za tem pa ponavljati snovi za nazaj in se tako samostojno pripravljati na matura. V tem času smo bili prikrajšani za mnogo stvari, najbolj pa bi izpostavili psihološki vidik. Pogrešali smo prisotnost profesorjev in sošolcev. Dolgo so nas tudi pustili v dvomih, če matura bo in v kakšnem obsegu. Vse to je imelo vpliv na našo samodisciplino in motivacijo, ki sta zelo pomembni pri samostojnih pripravah na matura. Tik pred začetkom smo šli v šolo le še nekajkrat, kar nikakor ni primerljivo z večmesečnimi pripravami iz šolskih klopi. Vsekakor je bila naša generacija glede mature posebna. Upava, da se naslednjim generacijam ne bo potrebno spopadati s takšnimi pripravami na matura.

Eva Kuhar in Urška Horvat

V uredništvu Lista iz Markovcev smo se odločili, da bomo ponovno zbirali in ob koncu tudi izbrali naj fotografije poletja. Ker opažamo, da se vas vse več amatersko ukvarja s fotografijo, želimo, da to ovekovečite tudi v občinskem časopisu. Torej, izberite trenutke, ki so vam ljubi, jih fotografirajte in nam jih pošljite v uredništvo (markovski.list@gmail.com). Tema: poletje. Najlepše in najizvirnejše bomo objavili v septembrski številki.

IZBIRAMO NAJ FOTOGRAFIJE POLETJA!

Kajin kotiček

Fotografije Kaje Kristovič, srednješolke, ki se dobro spozna na fotografski objektiv, zajemajo različne tematike. Tokrat se je posvetila portretom. Objavljamo dve njeni mojstrovini.

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Spoštovani bralci in oglaševalci,

vaš oglas lahko doseže vsako gospodinjstvo v občini Markovci. Naročila in informacije dobite na e-naslovu: markovski.list@gmail.com. V ceniku še vedno velja: **1 + 1 GRATIS**, kar pomeni, da prvi oglas plačate, drugega, ki je objavljen v naslednji zaporedni številki glasila, pa dobite **ZASTONJ**.

Vabljeni k sodelovanju!
Uredniški odbor

CENIK OGLASNEGA PROSTORA		Velikost (v mm)
- zadnja stran ovitka	250,00 EUR	267 x 386
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR	270 x 378
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR	170 x 378
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR	133 x 378 (pokončno) ali ležeče 270 x 190
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR	170 x 190 ali 95 x 378 ali 201,5 x 140
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR	133 x 190 ali 270 x 90
- vizitka	20,00 EUR	87 x 50

Dragi otroci vrtca, učenke in učenci, delavci šole in vrtca, dragi starši in vsi, ki spremljate naše delo.

Še eno šolsko leto je za nami.

Letos ga zaključujemo v nekoliko drugačnih razmerah. Vsako novo šolsko leto je za vsakogar izmed nas nekaj posebnega. Še posebej pa lahko to rečemo za šolsko leto, ki se izteka.

Do 13. marca smo delo v šoli in v vrtcu usmerjali v skladu z letnim delovnim načrtom in cilji, ki smo si jih zastavili pred začetkom šolskega leta.

Šolsko leto je bilo izjemno delovno, ustvarjalno, uspešno in prijetno. Uresničili smo zadane naloge in jih na nekaterih področjih tudi presegli.

S ponosom lahko rečem, da bo za našo šolo in vrtec šolsko leto 2019/2020 ostalo zapisano kot zelo uspešno, saj se lahko pohvalimo z uspehi na različnih področjih. Za te uspehe je poskrbelo 174 otrok vrtca in 359 učenk in učencev šole z veliko podporo vseh, ki smo v vzgojno izobraževalnem procesu sodelovali.

Zaradi izrednih razmer smo v sredini marca vpeljali izobraževanje na daljavo. Za vse nas je bil to velik izziv, ki pa smo ga več kot odlično premagali. Skupaj smo pripomogli k temu, da smo zahtevno šolsko leto uspešno pripeljali do konca.

Hvala vsem, ki ste sodelovali v tem procesu.

Polni optimizma in z veliko energije že načrtujemo novo šolsko leto. V vrtcu se nam bo pridružilo 37 otrok novincev, v šolske klopi pa bo sedlo 43 prvošolcev. Želim vam lepe in prijetne počitnice, predvsem pa, ostanite zdravi!

mag. Ivan Štrafela, ravnatelj

SILVA PILINGER ODHAJA V ZASLUŽENO PENZIJO

Konec letošnjega šolskega leta se bo upokojila naša dolgoletna sodelavka Silva Pilinger, druga strokovna delavka na OŠ Markovci. Verjetno v občini Markovci ni odraslega občana, ki ne bi poznal učiteljice Silve. Še najbolj jo poznajo otroci naše šole. Skozi njene roke so šle mnoge generacije, ki imajo nanjo prav gotovo lepe in nepozabne spomine.

Silva je pričela svojo poklicno pot kot vzgojiteljica v vrtcu na Ptuj. Kasneje je bila zaposlena še v Zavrču, v Žetalah in v Trnovski vasi. Nato ji je uspelo in prišla je poučevati v svoj domači kraj. Takrat ji ni bilo lahko, saj je poučevala kar dve skupini male šole; najprej dopoldan eno skupino tri ure in takoj zatem še drugo skupino tri ure. Od začetka devetletke je Silva na naši šoli zaposlena kot druga strokovna delavka v prvem razredu. Z znanjem, s spretnostmi ter s svojo osebnostjo je pouku dodajala pestrost, ki je v prvem razredu še kako potrebna. Otroke je s smislom za humor znala vedno motivirati in pripeljati do željenega cilja. Hkrati se je kot sodelavka znala vedno prilagajati in poskrbeti za prijetno vzdušje v kolektivu. Na šoli je bila veliko let vodja šolske pustne povorke, njene dekoracije so v vsakem letnem času poskrbele za lep in urejen videz naše šole.

Silva pa je našla tudi čas za vključevanje v dogajanje v svojem domačem kraju. Z otroki se je udeleževala večine prireditev ali pa je mnoge prireditve tudi organizirala in vodila. Veliko let je bila predsednica Kulturnega društva Bukovci, vodila je pustne prireditve v Bukovcih, aktivno je bila včlanjena v Turistično društvo Markovci in v Društvo podeželskih žena.

Draga Silva, hvala ti za vse. Sedaj, ko postajaš penzionistka, te bomo pogrešali tudi tvoji sodelavci, ker si z nami delila mnoge delovne in vesele urice. V svoji karieri si dosegla veliko, ne samo kot dobra vzgojiteljica oziroma učiteljica, temveč tudi kot dobra sodelavka. Za nas si bila velika po velikosti in srcu, Silva, ki je znala vedno kaj zanimivega povedati in nas nasmejati. Želimo ti, da bi se tako nadaljevalo tudi v bodoče. Ker pa si zadnja leta tudi nenadomestljiva babica in varuška dvema vnukoma, ti verjetno tudi v prihodnje ne bo zmanjkalo dela.

S prvim septembrom uradno postajaš upokojenka. Uživaj svojo pokojnino, pogrešali te bomo in radi te imamo.

Kolektiv OŠ Markovci

Zlati mladi raziskovalci

Letos je potekalo že 28. regijsko srečanje mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije. Učenci 9. razreda, Maj Bezjak, Maša Žnidarič in Jaka Glažar, so pripravili raziskovalno nalogo z naslovom Nekoč, pred davnimi Markovci.

V raziskovalni nalogi so zbrali in preučili izbrane pravljice iz izročila občine Markovci. V teoretičnem delu so predstavili ključna spoznanja iz teorije pravljič, od tega, kako jih opredelimo, do tega, na katere vrste jih delimo. V empiričnem delu so zbrali stare-

jše prebivalce Markovcev in jih posneli, kako pripovedujejo pravljice, ki jih dobro poznajo. Pripovedi so zapisali, s pomočjo teoretičnih spoznanj literarno analizirali in jih primerjali z njihovimi morebitnimi klasičnimi različicami. Ugotovili so, da se pravljice v postopku ljudskega pripovedovanja spremenijo na vsebinski ravni, saj pride do izpuščanj ali preoblikovanj ključnih motivov. Prav tako dobijo samosvojo obliko, ko pripovedovalci uporabljajo raznorazna retorična in pesniška sredstva, da podajo učinkovito pripoved.

Nalogo bi morali pred komisijo predstaviti 27. marca, a nas je doletela epidemija, ki je spremenila letošnji potek regijskega srečanja. Učenci so nalogo tako predstavili pred strokovno komisijo na daljavo, kar pa je bil zanje svojevrsten izziv. Za svojo izjemno delo so prejeli kar 95 od 100 točk in si tako prislužili zlato priznanje. Iskrene čestitke!

Mentorica Marjetka Vidovič

Zlata raziskovalna naloga

V sklopu uvajanja mladih v znanost je ZRS BISTRA tudi letos pripravila Regijsko srečanje mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije. Tako smo se učenci 9.a razreda (Sara Merc, Maša Fras in Vid Petrovič) pod vodstvom mentorice mag. Aleksandre Čeh odločili za raziskovalno nalogo »Čebelarjenje v lokalni skupnosti«, za katero smo prejeli zlato priznanje.

Želimo opozoriti na pomen čebel, ki ga imajo v svetu, in da bolje spoznamo našo avtohtono čebelo – kranjsko sivko, ki je zelo delavna, mirna in žilava živalca.

Njena naloga ni samo nabiranje medicine in cvetnega prahu, ampak skrbi tudi za opraševanje cvetja in drevja. Čebele in drugi opraševalci že milijone let skrbijo, da je naša prehrana raznolika, ohranjajo biotsko raznovrstnost ter živahen ekosistem.

Danes so opraševalci ogroženi zaradi invazijskega kmetijstva, negativni vpliv imajo tudi podnebne spremembe. Višje temperature, suše, poplave, drugi ekstremni podnebni dogodki in spremembe časa cvetenja zavirajo opraševanje.

ČD Markovci je s svojimi akcijami o zavedanju pomena in tudi perečega problema o ogroženosti teh malih bitij veliko storilo na tem področju. Od lokalnih čebelarjev smo izvedeli tudi o boleznih, ki pestijo čebele. Največ težav imajo z varjo, ki je k nam prišla iz Azije. S čebelarji smo se pogovarjali tudi o dragocenih čebeljih pridelkih, ki so popolnoma naravna živila in primerna hrana za vse hitrejši način sodobnega življenja, saj imajo veliko zdravilnih učinkov. Zanimalo nas je tudi, koliko imajo čebel, koliko medu in drugih čebeljih pridelkov nastane v njihovih panjih ter ali je čebelarjenje dobičkonosen posel. Izvedeli smo, da največ pridelajo cvetličnega medu glede na lego čebelnjaka in da je naša občina prijazna čebelam, ker spodbuja čebelarstvo.

ČD Markovci se skupaj z Občino Markovci trudi razvijati čebelarstvo, za katerega želimo tudi mi navdušiti širšo populacijo in širiti zavest o pomembnosti čebele. Čebele so fascinantne in če za njih lepo skrbimo, bomo poskrbeli tudi za naš planet in navsezadnje za nas. Potrudimo se, da bomo z roko v roki in s svojimi naravovarstvenimi usmerjenimi dejanji ohranili našo prelepo naravo!

SMV

Lara 2. a

Življenje

Ko otrok se rodi,
življenje zagori.
Nato mladostnik postaneš,
nikoli ne obstaneš.

Potem rasteš in rasteš,
da odrasteš.

Ko družino dobiš,
ponoči nikoli ne spiš.

Ko vnuki s tabo se igrajo,
vedeš se, kot da si v raju.
Potem ostariš
in nas zapustiš.

Življenju dih je zastal,
a spomin bo večno ostal.

Sara Janžekovič, 8. b

Življenje se je spremenilo

Življenje se je res spremenilo. Vsi mislijo le na virus, razdaljo in razkuževanje rok. Zdaj moramo nositi tudi maske in to mi ni všeč. To je pravzaprav edini način, kako se zaščitimo pred to nalezljivo boleznijo.

Ko so se 16. 3. zaprle šole, sem bila zelo vesela. Ko smo naslednji teden začeli s poukom na daljavo, smo že prvi dan dobili veliko dela. Sproti sem reševala naloge in bila dobro organizirana.

Pouk na daljavo mi je bil bolj všeč kot sedenje v šoli in poslušanje. Bila sem bolj organizirana in lahko sem se posvetila šoli, kadarkoli sem hotela. Veliko sem bila tudi zunaj pri psu, na kolesu, sem pa tudi veliko pekla in kuhala. Pogrešala sem sošolce, ampak sem se počasi privadila na karanteno. Nekateri so mislili, da so to počitnice, ampak glede na to, koliko dela smo dobivali iz šole, to sploh niso bile počitnice. Ko sem izvedela, da gremo po skoraj treh mesecih v šolo, nisem hotela iti, vendar sem ob prihodu v šolo bila vesela, da sem videla svoje prijatelje in tudi učitelje.

Ajda Mlinarič, 8. b

SLOVO

Osnovna šola. Prične se s smehom, konča s solzami. Smo pri koncu te dolge, a hkrati tako kratke poti. Ustvarjena so bila nova prijateljstva, zaveznitva, spomini, ki jih bomo nosili s seboj celo življenje. Že komaj čakam na obletnice, da vidim, v kaj so se razvili ljudje, ki jih po večini poznam, že odkar so bili v plenicah.

Težko izpostavim le par najljubših spominov, saj smo jih v teh devetih letih ustvarili še pa še. Brez dvoma so najboljši spomini nastali izven šole, npr. na zaključnih izletih, športnih dnevih ali v okolici šole po pouku. Tudi pravila smo kdaj pa kdaj kršili, a nič za to, saj smo si iz teh dogodkov ustvarili najlepše spomine. Spomnim se straha pred učitelji tik pred vstopom v šolo. A so v teh devetih letih dokazali, da niso le naši učitelji, temveč tudi prijatelji. Najlepši del pouka je bil, ko smo malce zajadrili izven snovi in začeli pogovor o bolj življenjskih temah. Ko se zavem, da naslednje leto temu po vsej verjetnosti ne bo več tako, me kar malce stisne pri srcu. Kot generacija smo skupaj preživeli marsikaj. Bili so vzponi in bili so padci. Mislim, da je jasno, da si vsi nismo enako blizu. Tista prijateljstva, ki pa so nastala in se obdržala skozi vsa ta leta, so edinstvena. Smo že skoraj tik pred pragom srednjih šol, ki se jih po eni strani močno veselimo, a vseeno bi še z veseljem nekaj časa ostali tukaj s prijatelji in učitelji, ki jih praktično poznamo že pol svojega življenja.

Rada bi se zahvalila vsem, ki ste z mano preživeli to osnovnošolsko izkušnjo, mi polepšali vsak dan, me kdaj pa kdaj ponoči tudi držali pokonci, a nič za to, saj se je splačalo. Za vedno se

Špela 2. a

Učenci 2. b

Tia Veršič Horvat 8. a

Klara 2. a

bom spominjala tako prihoda kot odhoda iz Osnovne šole Markovci in že komaj čakam, da vidim, kaj ima prihodnost v planu za nas. To slovo je grenko-sladko, vendar enkratno in nepozabno, zato si obrišimo solze in si na obraz naslikajmo nasmeške.

Taja Lia Vidovič, 9.b

SLOVO PEVCEV, KI TO PRAVZAPRAV NI

Pa smo doživeli pomlad, ki si je niti v sanjah nismo predstavljali. Pomlad, ki je kot ponavadi postregla z raznolikimi barvami prelepe narave, namesto pomladnega optimizma pa letos tudi z nelagodjem, zaskrbljenostjo, pa vendarle upanjem, da se stvari kmalu uredijo.

Še posebej hudo je bilo, ko smo se zavedali, da se v tem šolskem letu ne bomo mogli posloviti od naših pevk in pevcev devetošolcev. Zaključni koncert pevskih zborov vrtca in OŠ Markovci je namreč vsako leto poseben dogodek, kjer se prav vsi nastopajoči in gostje zavemo, da je blizu konec nekega obdobja in da se začenja nekaj novega. Še posebej pa to velja za devete. To je bila vedno priložnost, da so se lepo uredili, se dodatno družili na vajah in si dali duška ter si vzeli čas tudi za klepete o vseh mogočih stvareh. In tega vsega moji letošnji slavlenci pevci niso doživeli.

Petje pri zboru ni »zabava«. Je trdo delo, je vztrajnost, je potrpežljivost ... Marsikdo v generaciji devetošolcev tega napora ni zdržal in se je od pevskega zbora poslovil že kakšno leto prej, spodaj naštetih pa so vztrajali do konca. Tem veljajo še posebne čestitke in priznanja. To so: Tija, Maša F., Maja G., Anastasia, Sara, Vid, Ana P., Matija, Maša Ž., Maja Č., Luka, Nika, Tamara, Larisa, Taja Lia in Ana V. Nekateri od njih so se še posebej izkazali, saj so sodelovali tudi v komornem zboru in petju namenili še dodatno uro na teden ter stkali nepozabne vezi.

Pevci devetošolci so skupaj prepevali vrsto let – večina že od vrtca naprej. Zaključek šole pa v tem primeru ni slovo od zbora. Ko bo zdravstvena slika dopuščala, bodo naši pevci devetošolci posebni gostje na eni od naših prireditev in takrat bomo veseli in hvaležni za lepe spomine še zadnjič skupaj zapeli. Upam, da ob gromkem aplavzu naše zveste publike. Srečno pot, dragi deveti!

Slavica Lajh

DOGODIVŠČINE V DEŽELI LILIPUTANCEV

V petek smo se v šoli učili o Divjem jezeru. Vsem je bilo ime Divje jezero zelo smešno, a ko dobro premisliš damo ljudje vsaki stvari ime po njeni značilnosti. Ko pridem domov, mami navdušeno reče: »Žuža pridi greva pakirat, ker gremo za vikend pogledat Divje jezero!« Zdelo se mi je prav čudovito, da zdaj vem, kam gremo, ker mi včasih mama in oče sploh ne povesta.

Potovanje se je končno pričelo. Pripeljali smo se do mostu nad Jezernico, tam parkirali in se po zelenici peš odpravili do Divjega jezera. Ko sem ga zagledala, se mi je zazdelo, da me vabi, naj zaplavam v njem. Mama in oče sta se sončila v objemu zelenih dreves, jaz pa sem še kar strmela v tisto turkizno zeleno vodo. Naenkrat je ta voda tako podivjala, da se je dvignila preko ograje in vase potegnili mamo in očeta. V trenutku sem skočila v vodo in ju s težavo odvelkla na breg ob jezeru. Nista bila poškodovana, le prestrašena.

Jaz sem še vedno stala v vodi, nakar me za nogo zagrabi majhna ročica. Ko sem jo začutila, sem v trenutku zakričala: »Takoj se vrnem in ne skrbita zame!« Zaradi moje sposobnosti gledanja pod vodo, sem lahko videla majhnega človeka v potapljaški opremi. Skoraj mi je zmanjkalo sape, a glej, mali potapljač mi je v usta potisnil pojočo travico in že sva bila prijatelja. Lahko sem dihala in govorila. Ko sva se potopila prav na dno jezera, je moj novi prijatelj

vzel iz žepa čisto majhno napravico in na njej pritisnil modri gumbek. Nastal je vrtinec in naju posrkal vase. Naenkrat sva se znašla čisto blizu zelo velike steklene kupole, ki bi zadoščala za milijon družin z otroki. Ko sva stopila do nje, je potapljač izrekel čudne besede: »Liliput čoko latino!« Velika, prej nevidna vrata, so se odprla in brez težav sem lahko vstopila. Takoj sem zadihala svež zrak. Do mene so pritekli majhni ljudje velikosti do 30 cm in njihovi otroci največ 5 cm. Bila sem zelo presenečena in vprašala sem jih, kaj najraje počnejo. Ženske so odgovorile: »Kuhamo za svoje družine in se zabavamo z njimi.« In skoraj v en glas vprašale: »Kako pa je tebi ime?« »Ana Ina,« sem jim ponosno odgovorila. Spomnila sem se, da ne vem, kako je ime malemu potapljaču. Obrnila sem se k njemu in ga vprašala: »Ej, kako pa je tebi ime?« Sramežljivo mi je odgovoril: »Tilen.«

Povabil me je na ogled Liliputije v kupoli. Sprehajala sva se po širnih pašnikih, kjer so se pasle zelo majhne živali kmetije Rozman. Morala sem biti zelo previdna, da jih nisem pohodila. Na koncu pašnikov ob robu gozda se je ena hiša gradila, ena pa je bila dokončana in bili sta tako visoki, da bi lahko še jaz prebivala v njih. Naenkrat je iz dokončane hiše prišel fant moje velikosti. Radovedno sem ga vprašala: »Kdo si, kako ti je ime, kaj počneš tukaj in koliko si star?« Fant me je začudeno gledal in preplašeno odgovoril: »Ime mi je Vid. Ko sem bil star 6 let, sem se kopal v Divjem jezeru, nakar me je Tilen prijel za nogo in povlekel sem dol.«

Tilen je ponosno rekel: »Vsak, ki po svoji volji skoči v Divje jezero, se znajde v deželi Liliput. Po desetih letih bivanja tukaj, se zmanjša na našo velikost.« Tilna sva zaskrbljeno vprašala: »Se je kdo že spremenil v vašo velikost?« Tilen je začel pripovedovati:

»V bistvu to sploh ni moja velikost. Jaz in moja punca sva se odšla kopat v Divje jezero, nakar je najprej njo Jure odvelkel sem, nato pa seveda še mene. Zato mi je ta poklic še težji, saj vem kakšen je občutek, ko te majhna rokica povleče v globine Divjega jezera.«

Takoj mi je odleglo, da ne bova prva, ki sta se skrčila, a hkrati mi je bilo tako žal za Tilna in njegovo punco. »Imate kakšno vodjo ali predsednika?« sem bila radovedna.

Vid grozeče odgovori: »Uf, seveda, ampak verjemi, da ga nočeš spoznati.«

Užaljeno sem mu postavila nekaj vprašanj: »Zakaj? Kaj me bo pojedel ali kaj?!«

Vid je nadaljeval: »Oooo njihov kralj na srečo še ne ve zate, ampak ko bo izvedel, boš morala nujno k njemu, da presodi, ali greš v ječo. Mogoče te bo že zdaj pomanjšal.«

»KAJ!!!! Saj me ne ne sme! Ali obstaja povečevalno zdravilo?!« sem zaskrbljeno vprašala. Tilen zaskrbljujoče odgovori: »Če greš po reki Jezernici do desnega rova, na koncu najdeš zdravilo«

»No, potem pa gremo!« sem se razveselila.

»Če bi me poslušala do konca, bi ugotovila, da to ne bo tako lahko!« se je razjezil Tilen.

»Zakaj pa ne, saj znaš plavati?« sem se začudila. »Tilen ima prav, zdravilo čuva pasja družina, ki poje vsakega Liliputanca. Do tja pa lahko pride samo Liliputanec.«

»Ja, to je pa drugače. Zdaj, ko je že večer, kje bom pa spala?« sem zaskrbljeno vprašala. Tilen se je nasmejal: »Zato, ker še druga hiša ni dokončana, boš morala spati v Vidovi hiši.«

Vid je postal rdeč po licih in mi nato razkazal hišo. Odpravila sva se spat. Zjutraj sem iz male hrane pripravila zajtrk in z Vidom sva ga pojedla. Že ko sva začela jesti, je k nama prihitel Tilen in zaskrbljeno rekel: »Ana Ina, kralj te hoče ob petih videti na svojem dvoru.«

Naja 2. b

Maruša 2. a

Liza Jakomini Kristovič

Jaka Janžekovič

Tia Bezjak

»V redu. Imate tu kakšno šiviljo, ki bi šivala obleke moje velikosti?« sem ju vprašala. »Ja seveda, kaj pa misliš, da sem napakiral preden sem prišel sem!« se je zasmejal Vid.

»V redu, jaz grem k njej, samo naslov mi daj, vidva pa pojdiva poiskati Tilnovo punco,« sem zadovoljno rekla.

Tilen je zmajal z glavo. Vid ga je vprašal: »Kaj nisi zadovoljen? Kaj je narobe?« Tilen žalostno odgovori: »Ne, noče me več videti.«

»Kako pa ji je sploh ime?« sem bila radovedna.

»Nia,« razneženo odgovori Tilen.

Med tekom k šivilji sem se izogibala majhnih živali na dvorišču kmetije. Naenkrat se spotaknem ob električnem pastirju, nerodno padem inse zbudim v bolniški postelji. Ob meni sta oče in mama vsa zaskrbljena in vesela, da sem se po treh dneh končno zbudila. Vprašala sem ju, kaj se je zgodilo z Liliputanci. Oba sta se zasmejala, saj sem očitno bila predolgo v vodi in bi se skoraj utopila. Rešil me je potapljač Vid.

Ana Ina Zelenik, 6.b

Lov na zaklad

Ko smo se že vsi navadili počitniškega vzdušja, je iz daljnih krajev prišlo pismo. Jaz sem ga odprl in v njem je bil zemljevid zaklada. Odločil sem se, da grem takoj na to pustolovščino.

S seboj sem vzel daljnogled, sončna očala, knjigo z naslovom Živali in povečevalno steklo. Nato sem odšel na krasno dogodivščino. Prišel sem do Trikotne vasi. Tam sem videl zelo čudne ljudi. Imeli so zelo čudna oblačila in zelo čudno so me gledali. Nato sem jih vprašal: »Zakaj me tako čudno gledate?« Oni so mi odgovorili: »V tej vasi je to naša tradicija, da vsakega, ki pride v Trikotno vas, zelo čudno gledamo.« Jaz sem jim rekel: »Ok. Potem pa kar tako naprej z vašo tradicijo.« Tam sem spoznal fanta z imenom Tristrop. Odpravil sem se naprej in prišel do Listne vasi. Hodil sem in zagledal drevesa, ki so imela vijolične liste. Zelo sem se čudil, ker še tega nikoli nisem videl. Odšel sem naprej in prišel do Zvončne vasi. V tej vasi se mora skrivati zaklad. Prišel sem v križišče. Nisem vedel, kam moram iti. Pogledal sem na zemljevid. Kazal je, da moram iti v levo smer. Nato sem prišel do gromozanskih opekastih vrat. Zemljevid je kazal, da se za temi vrati skriva zaklad. Nisem vedel, kako odpreti ta vrata. Naenkrat sem zagledal neko ročico. Potisnil sem jo navzdol in vrata so se odprla. Takoj za vrati pa je na tleh bil narisani beli križ. Vzel sem lopato in začel kopati. Zagledal sem neko skrinjo. Odprl sem jo in v njej je bila knjiga z naslovom Domače presenečenje. Nisem pričakoval, da se bo v tej skrinji skrivalo tole. Odšel sem domov. Pri meni doma pa so me čakali moji sošolci in prijatelji in mi doma naredili zabavo. Vsi so me spraševali: »Kako je bilo pri iskanju zaklada?« Vsem sem odgovoril: »Super.«

Iskanje zaklada mi je bilo zelo zabavno. Ugotovil sem, da so moji sošolci in prijatelji moj najboljši zaklad. Komaj čakam na drugo iskanje zaklada.

Jan Merc, 6.b

ZLATA ROŽA

Ko smo se že vsi navadili počitniškega vzdušja, je iz daljnih krajev prišlo pismo. V njem je pisalo: »Vi ste naši izbranci, pridite na avtobusno postajo. Tam vas bo pričakal rdeč avto, usedite se v njega in odpeljal vas bo v kraj, ki se imenuje Barobara. Tam poiščite štiri škrate oni pa bodo vedeli, kaj morate storiti.«

Tako kot je bilo napisano, tako smo tudi storili. Jaz, moj najboljši prijatelj Jakob in moj papagaj smo se že navsezgodaj zjutraj odpravili do avtobusne postaje. In

Lan Holcer 9. b

Eva 2. b

res, tam je stal rdeč avto. Usedli smo se vanj. Potovali smo kar dolgo. Ko smo se končno ustavili, smo zagledali skozi okno štiri škrate. Stopili smo iz avta, začeli so nas na nek čuden način ovohavati. Govorili so nam: »Ja, ja to so oni!« Bilo me je kar malo strah, saj sem prvič videl škrate in jaz sem mislil, da sploh ne obstajajo. Tedaj je drugi škrate začel govoriti: »Pridite v naš brlog, rabite krinko!« Vprašal sem ga: »Kaj hočete od nas? Zakaj smo sploh pristali na to potovanje?« Vsak škrate je enega prijel za roko, no tudi za krilo. Prispeli smo v nekakšno jamo. Vsa je bila prekrita z listjem in s cveticami. Tam je začel eden od škratev mešati nek napoj. Izgledal je nagnusno. Nato nam je rekel: »Izvolite, spijte to, za krinko.« Vsi smo spili tisti napoj. Zdelo se mi je, da se z mojim telesom dogaja nekaj čudnega. Kar naenkrat sem se zmanjšal. In moj papagaj sploh ni bil več papagaj, ampak tako kot tudi jaz in Jakob, škrate. Bil sem zelo jezen. Škrata sem vprašal: »Kaj si nam dal to?« On pa mi je odgovoril: »Ta napoj se imenuje Barobarska krinka.« Končno so nam povedali, zakaj smo tu. Rekli so nam, da moramo najti Zlato rožo. Preden jo ta zlobni princ iz Minšlunda vzame. Rekli so nam tudi, da brez te rože svet ne bo nikoli več takšen, kot je sedaj. Vse bi ovenelo in škrate ne bi preživeli. Tedaj smo bili prepričani, da moramo narediti pravo stvar. Škrate so nam dali natančna navodila kaj, kje in kdaj moramo kaj storiti. Če povem po resnici, me je bilo kar strah. Najprej smo odšli v Zlatonomlje, saj tam živi Zlata roža. Bila je čudovita. Izza grmovja pa se je prikazal nek človek. Vprašal sem ga: »Kdo si ti in kaj bi rad?« »Jaz sem princ iz Minšluda in prišel sem po to čudovito Zlato rožo!« Jezno sem odgovoril: »Nikoli je ne boš dobil, ne smeš!« »Misliš, da te bom poslušal? Saj sem vendar princ!« Vsi smo zgrabili palico in se borili z njim. Kar naenkrat so se nam tla vdrla pod nogami. Bili smo malo pod zemljo in ujeti v mrežo. Hoteli smo se še dalje boriti. Bilo je prepozno, da bi rešili Zlato rožo. Vse se je začelo krčiti, rastline niso bile več zelene, ampak posušene in rjave. Princ je odšel, tako kot tudi zlata roža. Jakob je imel tako dolge nohte, da nas je lahko osvobodil. Splezali smo na površje. Odšel sem do točke, kjer je rasla Zlata roža. In potočil sem tudi solze, saj bi jo moral varovati. Ne pa, da jo je nek neumen princ ukradel. Naenkrat sem zagledal, da je začela rasti nova Zlata roža. Bil sem zelo zelo srečen. Vse rastline so se začele spet spreminjati v zeleno. Škrate so prišli iz grmovja in nas vse tri zelo močno objeli, saj smo jim rešili dom. Tega dneva ne bom nikoli pozabil. Še zdaj gremo kdaj pa kdaj kaj pomagat škratom.

Neža Meglič, 6.b

VESELA ŠOLA

Učenci so v okviru interesne dejavnosti VESELA ŠOLA pod mentorstvom Mihaela Bratuša (II. triada) in Zinke Vidovič (III. triada) skozi šolsko leto pridno prebirali Vesele šolske teme in si tako širili splošno znanje. V mesecu marcu 2020 je bilo izpeljano šolsko tekmovanje v znanju iz Vesele šole. Tekmovanja se je udeležilo 49 učencev od 4 do 9. razreda.

Bronasta priznanja je osvojilo 17 učencev. Na državno tekmovanje so se uvrstili: Nina Selič iz četrtega razreda ter Sara Merc, Maj Bezjak in Tamara Slanič iz devetih razredov. Državno tekmovanje, ki je bilo načrtovano 8. aprila na OŠ Kidričevo, se zaradi izrednih razmer žal ni realiziralo, kljub temu pa so učenci, ki so se pripravljali na državno tekmovanje, pridobili veliko znanja. Na koncu šolskega leta so se lahko preizkusili v Kvizu znanja. Glede na izkazano znanje bi na državnem tekmovanju - če bi bilo izpeljano - dosegli najmanj srebrna, verjetno pa tudi zlata priznanja.

Vsem veselošolcem pohvala za sodelovanje in iskrene čestitke za dosežene uspehe.

Mentorica VŠ: Zinka Vidovič

NAGRADNA KRIŽANKA

Spoštovani bralci,
veseli smo, da vas vse več pošilja gesla v uredništvo in tako sodeluje v žrebanju. V majski številki Lista iz Markovcev smo objavili nagradno križanko, katere rešitev je bilo geslo: **TRGOVINA NJEGAČ**.
Trije srečni izžrebanci, ki bodo prejeli simbolične nagrade podjetja Trgovina Njegač iz Bukovcev, so: **Irma FURJAN, Lidija ŠILAK in Liljana BRAČIČ**. Iskrene čestitke! Nagrade prevzamete v Bukovcih, v trgovini Njegač.
Vabimo vas, da rešite tudi POLETNO JULIJSKO KRIŽANKO. Simbolične nagrade prvim trem izžrebancem bo tudi tokrat podarila Trgovina Njegač iz Bukovcev. Rešitve nagradne križanke pošljite na elektronski naslov markovski.list@gmail.com. Prve tri nagrajence bomo obvestili po elektronski pošti.

								LIST IZ MARKOVCEV	TISTI, KI GLEDA	ARITMETIČNA ENOTA	IZRASTEK NA GLAVI	ZAČETEK ABECED	KALIJ	POLOŽAJ, STANJE	MIRNO VAŠKO ŽIVLJENJE	HRVAŠKI PEVEC	ISTI KEM. ELEMENT V RAZLIČNIH OBLIKAH
								MLEČNA CESTA (OSVETJE)									
								SLOVENSKA PEVKA SIRK				AKTIVIST V FILMU MOJ ATA SOCIAL. KULAK	OBOŽEVAN ZVEZDNIK ERIK MILOŠIČ				
								6. ČRKA		VIR UMETNE SVETLOBE MISLEČE BITJE							
								DANIEL ČREŠNIK SAMOSTOJNI PODJETNIK			MAGIČNI OBESEK OSNOVNA ŠOLA						
													ENAKA VOKALA IZVRŠNI SVET			POLMER OVČJE KRZNO	
															GRŠKA ČRKA ŽIDOVSKI DUHOVNIK		
TONA	▼	DRAMSKI UMETNIK	BOR	OBLIKA IMENA NACE	VLAK (NAREČNO)	GLAVNA BARVA KART	avtor ALEŠ MILOŠIČ	EDI VRŠIČ MODEREN PLES			NITASTA MORSKA ŽIVAL	SOK ZA MEŠANJE PRVI VOKAL					
BAR V PRVENCIH							OZADJE ODRA NARODO-SLOVEC						MOŠKO IME (JANEZ) NEMŠKI JEZIK				
GREAT GAME			PUJSEK PRAŠIČEK ATA						VZROČNI VEZNIK BIBLIJSKI OČAK			METEK GLAS SOVE					
VRSTA OPICE										ANGLEŠKI DOLOČNI ČLEN				JOD NAZIV		PRVA ČRKA BOL. IZGUBA APETITA	
SANITETNI MATERIAL IZ BOMBAŽNIH VLAKEN					TUNIZIJA BOGINJA NESTREČE			KISIK TVORBA V NOSU		VRSTA ZAČIMBE MALI AVTO (FORD)							TOVARIŠ
OSREDNJA ULICA V ZAGREBU						ZIDAK, GRADBENI MATERIAL						ŠTRAFELA MARTIN			NEPTUNIJ		
NASPROTNO OD »DA«			ITALIJANSKI TOVORNJAK	TESLA		LUKA OBLAK NOTES			100 m² APNENA VODA			VEZNIK (AKO) AM. OTOŠKA DRŽAVA			ORANJE PRAV. LITU. KNJIGA		
OKRAJŠANO IME ALEKSANDAR				VIRUSNA BOLEZEN POSTNI TEDNI						VEČJI RAZKOŠEN BALKON	JOSIP IPAVEC			1 + 2 = ? DANIEL TURK			
DUŠIK		MARKO KUNČNIK STANJE OZRAČJA			DRŽAVA V SVZH. AFRIKI PEVKA LAVIGNE						ORGANIST V NAŠI CERKVI VIDA MAJCEN						
JERNEJ VIDMAR			POJAV NA VODI 11. ČRKA				AVTOMOBIL. GUMA SING. TV POSTAJA										
NAŠ POLITIK KARL								ŽENSKO IME 10. ČRKA					REČNA RIBA Z BRKI	KONICA BODICA			
GERMANIJ, GENOVA			PRODAJNI PROSTOR EVA BRAUN								JANEZ STRELEC			NEMŠKI ČLEN (Ž. SP) LITER, RIMSKO 50			
CELINA, SEVERNA IN JUŽNA ...								IGRALNA KARTA NAJVIŠJE VREDNOSTI			OŠILJENA PALICA 5. ČRKA				JOŽE LESKOVAR METER		
KORISTNA ŽUŽELKA NABIRALKA MEDU							PRIJETNE POČITNICE VAM ŽELI UREDNIŠTVO LISTA IZ MARKOVCEV	... IN EVA						POMLADNI MESEC			

MALI SLOVARČEK
AVRIL – KANADSKA PEVKA LAVIGNE, CNA – SINGAPURSKA TV POSTAJA, ALOTROPIJA – POJAV, DA SE KEM. ELEMENT POJAVLJA V VEČ RAZLIČNIH OBLIKAH, TRIOD – PRAVOSLAVNA LITURGIČNA KNJIGA S PESMIMI ZA PREMAKLJIVE CERKVENE PRAZNIKE, ILICA – OSREDNJA ULICA V ZAGREBU, RABIN – ŽIDOVSKI DUHOVNIK.

MINIMATURANTI SO POMAHALI VRTCU V SLOVO

Leta hitro bežijo. Minilo je pet let, odkar so minimaturanti 2020 prvič prestopili prag vrtca. Nekateri so takrat to prelomnico pospremili z nasmeškom na obrazu, drugi s kakšno solzico v očeh.

Meseci so minili v našem skupnem potovanju skozi igro, učenje, jok, smeh in veselje. Bilo je živahno, igrivo in polno dogodivščin, ki so nasmejale tako otroke kot tudi vzgojiteljice. Skozi leta v vrtcu so postajali pogumnejši, stka-

li so prijateljske vezi, postajali vedno večji. Letošnje šolsko leto se je končalo drugače kot običajno. Po dveh mesecih smo bili zelo veseli, da smo se ponovno srečali. Oblečeni v minimaturantske majice in opremljeni s piščalkami so se v četrtek, 18. junija, bodoči prvošolci z minimaturantsko himno poslovili od vrtca. Letos je vrtec zapustilo 40 predšolskih otrok. Ob tej priložnosti je župan Milan Gabrovec sprejel minimaturante v prostorih občine. Po občinski

zgradbi je odmevalo petje in veselje ob otroškem direndaju. Ob prijetnem sprejemu so se skupaj posladkali s sladoledom. Župan Milan Gabrovec je minimaturantom ob prehodu v novo obdobje, ko bodo igralnice zamenjali za učilnice, čestital in jim zaželel veliko lepih in zanimivih dogodivščin ob vstopu v šolo. Na igrišču vrtca so se s himno minimaturantov poslovili še od prijateljev v vrtcu, s piskom pa so naznanili prihod v šolo. Vsi, ki smo z njimi

preživeli to prvo obdobje vzgoje in izobraževanja, jim želimo uspešno nadaljevanje. Naj se na tej novi poti počutijo dobro, naj s pridom uporabijo vsa pridobljena znanja in izkušnje.

Dragi minimaturanti, 1. septembra boste stopili na novo pot. Naj bo še naprej radovedna, vesela, radoživa in polna novih spoznanj in doživetij.

Sonja Ambrož Zelenik, pomočnica ravnateljca vrtca

ŠPORTNICA, KOT JE NA OŠ MARKOVCI ŽE DOLGO NI BILO

Že kot petošolka je Noelle Vilčnik pokazala svoj veliki talent na področju športa, ki se je iz leta v leto osnovnošolskega izobraževanja samo še dopolnjeval. Z veliko vnemo, delavnostjo in črpanjem znanja pri urah športa in drugih oblikah vadbe v OŠ Markovci je na šolskih športnih tekmovanjih dosegla izjemne športne rezultate, tako na medobčinskih, regijskih in državnih (četrtfinalnih, polfinalnih in finalnih) tekmovanjih. Kmalu pa je pokazala, da ni samo športno nadarjena, pridobila je tudi zaupanje ostalih športnic v šolskih ekipah in jih vodila do izjemnih športnih rezultatov. V letih šolanja na naši šoli je v ekipnih športih v nogometu, košarki in rokometu za šolo in posamezno prejela kar 49 pokalov, medalj in pisnih priznanj. Na posamičnih tekmovanjih iz atletike in krosa pa 16 posamičnih medalj.

Največji dosežek in prepoznavnost pa je kot vodja ekipe dosegla z dvakratnim zaporednim naslovom državnih prvakinja v malem nogometu za OŠ Slovenije. Na teh dveh finalih je bila izbrana v ekipo turnirja in dvakrat zaporedoma proglašena kot najboljša igralka osnovnošolskega tekmovanja v nogometu v Sloveniji. S svojo resnostjo in vnemo so jo sošolke sprejele kot športnico, ki so ji sledile k najvišjim športnim rezultatom. Kljub številnim obveznostim je bila vsa leta šolanja tudi uspešna pri šolskem delu. Ves čas je ohranjala svojo preprostost, delavnost, dojemljivost in spoštljivost do mentorja in sotekmovalk. Noelle odlikujejo jasno načrtani cilji, razvita odgovornost, želja po uspehu, veliko delovne vneme in sposobnosti organizacije svojega časa, zato ni dvoma, da si vsekakor zasluži naziv najboljša športnica v zadnjih tridesetih letih na OŠ Markovci. Vrhunska športna pot Noelle se zdaj začne, kar kaže tudi izbor v slovensko nogometno reprezentanco U-17.

Prav gotovo bomo za Noelle in njene športne dosežke še slišali. Želimo ji uspešno in zadovoljno športno pot.

Zlatko Marčič

Zdaj že bivša devetošolka Noelle je zasluženo najboljša športnica v zadnjih tridesetih letih na OŠ Markovci. Foto: arhiv šole

SARA MERC, DOBITNICA MARKECA, NAJVIŠJE NAGRADE OSNOVNE ŠOLE MARKOVCI

Na Osnovni šoli Markovci že več let zapored izberemo učenca devetega razreda, ki s svojim delovanjem po vedenju, učnih rezultatih in zastopanju na tekmovanjih in pri interesnih dejavnostih najbolj izstopa. Letošnji nominiranci za nagrado markec, najvišje priznanje Osnovne šole Markovci, so bili: Jaka Glažar, Sara Merc, Tamara Slanič, Maj Bezjak in Maša Fras.

Nagrado markec si je v šolskem letu 2019/20 prislužila devetošolka Sara Merc, ki je med učenci svoje generacije vsa leta šolanja najbolj izstopala s svojimi dosežki. Sara je prijazna, nasmejana in spoštljiva, a hkrati odločna, odlikuje jo lep odnos do vsakogar. Je izjemno delovna, zagnana in odgovorna, nanjo se lahko zanesesh na vsakem koraku. Je perfekcionista, ki ima številne interese in želi vsako delo opraviti kar se da najbolje. Vsa leta šolanja je bila vključena v številne interesne dejavnosti, sodelovala je tudi pri šolskih projektih in raziskovalnih nalogah. Videli smo jo nastopati na šolskih prireditvah, na kulturnem maratonu je brala svoje pesmi, njeni prispevki pa večkrat popestrijo naš lokalni časopis. Je navdušena bralka, kar dokazuje tudi bralna značka in nagrada za zvestobo knjigi vseh devet let, sodelovala je tudi pri nemški in angleški bralni znački.

Sara je vzorna učenka, ki je v vseh letih šolanja dosegala odlične učne rezultate in poskrbela za ugled naše šole z zavirljivimi rezultati na regijskih in državnih tekmovanjih z različnih področij. Sodelovala je na skoraj vseh šolskih tekmovanjih iz različnih znanj, kjer je dosegala najboljše rezultate in se tako uvrščala na regijska in na državna tekmovanja. Dosegla je srebrno priznanje na državnem tekmovanju iz razvedrilne matematike, dvakrat je prejela srebrno Proteusovo priznanje na državnem tekmovanju iz biologije, osvojila je srebrno priznanje na regijskem tekmovanju iz fizike in srebrno Cankarjevo priznanje na področnem tekmovanju iz slovenščine. Letos je dosegla zlato priznanje in osvojila 2. mesto na državnem tekmovanju iz videomontaže. Štiri leta zapored je dobila zlato priznanje na državnem tekmovanju mladih čebelarjev. Sodelovala je na področnem tekmovanju za mlade raziskovalce z raziskovalno nalogo in s svojo ekipo prejela zlato priznanje. Tudi zanjo velja rek "zdrav duh v zdravem telesu", saj je hkrati še dobra športnica. Več let je sodelovala v šolski dekliški ekipi, ki je osvojila prvo mesto na medobčinskem tekmovanju v košarki. Je tudi ljubiteljica glasbe, saj je vsa leta pela v mladinskem pevskem in v komornem zboru, tri leta je obiskovala tudi glasbeno šolo. Tudi izven šole je aktivna. Večkrat je povezovala kulturne prireditve ob materinskem dnevu v Bukovcih, skupaj s svojo gasilsko ekipo je dosegla naslov državnih prvakinja, sodelovala na gasilskem kvizu in se tudi tam uvrstila na državno tekmovanje. S svojimi dosežki, z vztrajnostjo in premišljenimi dejanji ter z lepim vedenjem je vzor sošolcem in ostalim učencem. Po svojih močeh je pomagala vsakemu, ki jo je prosil za pomoč. Je iskrena in tudi kritična, ne podpira lenobe in neprijaznosti, in to tudi vsakemu pove, pri tem pa ima še vedno prijazen in spoštljiv odnos. S Sara je vedno užitek delati, saj je zelo zanesljiva in se drži vseh dogovorjenih navodil, ne pozabi pa razmišljati tudi s svojo glavo.

Želimo ji, da bi vse te lepe značilnosti ohranila in jih ponesla v svet, ki še kako potrebuje mlade zvedave in ustvarjalne ljudi, kot je Sara, letošnja dobitnica markeca.

Vida Vajda

Sara Merc je s svojimi dosežki, z vztrajnostjo in premišljenimi dejanji ter z lepim vedenjem vzor sošolcem in ostalim učencem. Foto: arhiv šole